

DEPARTAMENT DE POLÍTICA TERRITORIAL I OBRES PÚBLIQUES

—11 Normativa d'aplicació

En tot el que no preveuen expressament aquestes bases són d'aplicació els preceptes continguts al Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, els preceptes bàsics de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions; l'Ordre d'1 d'octubre de 1997 del Departament d'Economia i Finances de la Generalitat de Catalunya, sobre tramitació, justificació i control d'ajuts i subvencions; la Llei 13/1989, de 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, i la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

—12 Causes de revocació

Les causes de revocació d'aquestes subvencions són les que es contemplen a l'article 99 del Text refós de la Llei de finances públiques aprovat mitjançant el Decret Legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, a l'article 37 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions, i l'incompliment dels requisits establerts als articles 32.1, 32.3 i 36.4 de la Llei 1/1998, de 7 de gener, de política lingüística, que siguin exigibles.

(06.279.061)

ACORD

GOV/130/2006, de 3 d'octubre, pel qual s'aprova definitivament el Pla director territorial de l'Empordà.

La Llei 23/1983, de 21 de novembre, de política territorial, en la redacció donada per la Llei 31/2002, de 30 de desembre, de mesures fiscals i administratives, crea un nou instrument de planificació territorial en l'article 19 bis, el pla director territorial, el qual té per objecte concretar les directrius generals del planejament contingudes en el Pla territorial general de Catalunya o bé en els plans territorials parcials en les àrees i per als aspectes sobre els quals incideixen.

El 22 d'abril de 2003 el conseller de Política Territorial i Obres Públiques va resoldre encarregar a la Secretaria per a la Planificació Territorial la formulació del Pla director territorial de l'Empordà, que comprèn les comarques de l'Alt Empordà i el Baix Empordà, arran d'una proposta formulada per la Secretaria esmentada atesa la idoneïtat que es va considerar de fixar uns objectius comuns, unes directrius conjuntes i més coherència en l'ordenació física d'uns territoris amb una clara interrelació econòmica en un context de forta dependència del sector turístic.

L'àmbit territorial d'aquest Pla director territorial, d'acord amb el que disposa l'article 19 bis de la Llei 23/1983, és inferior als àmbits de planificació establerts per la Llei 1/1995, de 16 de març, per la qual cosa s'aprova el Pla territorial general de Catalunya, en la redacció establerta per la Llei 24/2001, de 31 de desembre, i, així mateix, supera l'àmbit municipal. En concret, i com s'ha fet esment anteriorment, el Pla comprèn les comarques de l'Alt Empordà i el Baix Empordà, ambdues integrants de l'àmbit d'aplicació del futur Pla territorial parcial de les comarques gironines, que són l'Alt Empordà, el Baix Empordà, la Garrotxa, el Gironès, el Pla de l'Estany, el Ripollès i la Selva.

La disposició addicional tercera del Decret 142/2005, de 12 de juliol, d'aprovació del Reglament pel qual es regula el procediment d'elaboració, tramitació i aprovació dels plans territorials parcials, determina que els plans directors territorials el contingut dels quals sigui assimilable al d'un pla territorial parcial s'han d'elaborar i tramitar d'acord amb les disposicions establertes en aquest Decret.

En compliment d'aquesta disposició, l'avantprojecte de Pla director territorial de l'Empordà elaborat l'any 2005 per la Secretaria per a la Planificació Territorial del Departament de Política Territorial i Obres Públiques, a través del Programa de Planejament Territorial, es va sotmetre al corresponent procés de participació i un cop valorades les observacions, suggeriments i propostes presentades, es va elaborar el Projecte de pla, el qual va ser aprovat inicialment pel conseller de Política Territorial i Obres Públiques en data 8 de juny de 2006.

Una vegada conclòs el període d'informació pública i el tràmit d'audiència previstos a l'article 13 del Decret 142/2005, de 12 de juliol, el Programa de Planejament Territorial del Departament de Política Territorial i Obres Públiques ha elaborat un Text refós amb la incorporació de les propostes i al·legacions acceptades. Aquest Text

refós ha estat aprovat provisionalment pel conseller de Política Territorial i Obres Públiques en data 19 de setembre de 2006.

Finalment, en data 26 de setembre de 2006, la Comissió de Coordinació de Política Territorial ha emès informe favorable amb observacions en relació amb el Pla director territorial de l'Empordà aprovat provisionalment. Aquestes observacions han estat incorporades en un nou Text refós elaborat pel Programa de Planejament Territorial.

D'acord amb la disposició transitòria del Decret 142/2005, de 12 de juliol, l'avaluació ambiental del Pla s'ha efectuat a partir de l'informe mediambiental contingut en l'avantprojecte i s'ha mantingut al llarg de tota la tramitació del Pla. El Pla, en compliment de la normativa aplicable sobre avaluació ambiental de plans i programes, conté també una memòria ambiental sobre la qual s'ha pronunciat favorablement el Departament de Medi Ambient i Habitatge.

Per tot això, a proposta del conseller de Política Territorial i Obres Públiques, vist el dictamen de la Comissió de Coordinació de Política Territorial, i de conformitat amb l'article 15.1 del Decret 142/2005, de 12 de juliol, d'aprovació del Reglament pel qual es regula el procediment d'elaboració, tramitació i aprovació dels plans territorials parcials, el Govern

ACORDA:

—1 Aprovar definitivament el Pla director territorial de l'Empordà, elaborat per la Secretaria per a la Planificació Territorial a través del Programa de Planejament Territorial del Departament de Política Territorial i Obres Públiques.

—2 Disposar la publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* d'aquest Acord i de la normativa del Pla director territorial de l'Empordà que consta com a annex, a l'efecte de la seva executivitat immediata.

L'expedient restarà, per a la consulta i la informació que preveu l'article 16.2 del Decret 142/2005, de 12 de juliol, d'aprovació del Reglament pel qual es regula el procediment d'elaboració, tramitació i aprovació dels plans territorials parcials, a l'arxiu del Departament de Política Territorial i Obres Públiques, avinguda Josep Tarradellas, 2-6, planta baixa, 08029 Barcelona.

Contra aquest Acord, que exhaureix la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu, de conformitat amb el que preveu l'article 107 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i l'article 25 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, davant la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en el termini de dos mesos comptadors des de l'endemà de la seva notificació o publicació al DOGC, sens perjudici que es pugui interposar qualsevol altre recurs que es consideri procedent.

Barcelona, 3 d'octubre de 2006

RAMON GARCÍA-BRAGADO I ACÍN
Secretari del Govern

Assignació de funcions per Resolució PRE/3066/2006, de 23 de setembre (DOGC núm. 4726, de 26.9.2006)

ANNEX

Normes d'ordenació territorial

TÍTOL I

Disposicions de caràcter general

Article 1.1

Objecte i àmbit d'aplicació

El Pla director territorial de l'Empordà (en endavant, el Pla) ordena el territori de les comarques de l'Alt i el Baix Empordà. L'Empordà forma part del territori de l'àmbit funcional de planificació de les comarques gironines delimitat pel Pla territorial general de Catalunya, aprovat per la Llei 1/1995, de 16 de març, modificada per la Llei 24/2001, de 31 de desembre, de reconeixement de l'Alt Pirineu i Aran com a àrea funcional de planificació.

Per a aquest àmbit de l'Empordà el Pla estableix determinacions que han de ser respectades i desenvolupades per les actuacions territorials, en especial les urbanístiques, les d'infraestructures de mobilitat, i les derivades de les polítiques de protecció del patrimoni ambiental, cultural, social i econòmic.

Article 1.2

Naturalesa jurídica

El Pla té naturalesa i contingut de pla director territorial, d'acord amb el que estableixen els articles 19 bis i 19 ter de la Llei 23/1983, de 21 de novembre, de política territorial, modificada per la Llei 31/2002, de 30 de desembre.

Article 1.3

Marc legal

El Pla, que desenvolupa el Pla territorial general de Catalunya, s'ha redactat d'acord amb la legislació territorial, sectorial i urbanística vigent, com també amb la resta de disposicions legals aplicables.

Tota referència a la "legislació territorial, sectorial i urbanística vigent" s'ha d'entendre que remet a l'ordenament aplicable a Catalunya.

Article 1.4

Finalitat

El Pla té per finalitat ordenar el territori per tal de garantir el benestar de la població actual i futura. Per això el Pla estableix les pautes espacials per a un desenvolupament del territori que compleixi les condicions següents:

a) Que doni cabuda a les previsions de necessitats d'habitatge i llocs de treball adoptades com a hipòtesis de futur per a l'àmbit del Pla.

b) Que contribueixi a la generació de riquesa a partir de l'aprofitament ordenat i sostenible dels recursos del territori i del desvetllament del seu potencial endogen.

c) Que la distribució d'usos i la disposició de les xarxes d'infraestructures en el territori afavoreixin una eficiència econòmica creixent considerada en el conjunt de l'àmbit i en el conjunt de Catalunya.

d) Que els ciutadans, amb independència del seu lloc de residència, disposin d'unes condicions raonablement equiparables en l'accés a la renda i els serveis.

e) Que el desenvolupament sigui sostenible i que respongui als criteris del Programa de Planejament Territorial de Catalunya explicats en la memòria del Pla i que tenen l'enunciat següent:

1. Afavorir la diversitat del territori, mantenint la referència de la seva matriu biofísica.

2. Protegir els espais naturals, agraris i no urbanitzables en general com a components de l'ordenació del territori.

3. Preservar el paisatge com un valor social i un actiu econòmic del territori.

4. Moderar el consum de sòl.

5. Afavorir la cohesió social del territori i evitar la segregació espacial de les àrees urbanes.

6. Protegir i potenciar el patrimoni urbanístic que vertebrà el territori.

7. Facilitar un política d'habitatge eficaç i urbanísticament integrada.

8. Propiciar la convivència d'activitats i habitatge a les àrees urbanes i racionalitzar la implantació de polígons industrials o terciaris.

9. Aportar mesures de regulació i orientació espacial de la segona residència.

10. Vetllar pel caràcter compacte i continu dels nous creixements.

11. Reforçar l'estructura nodal del territori a través del creixement urbà.

12. Fer de la mobilitat un dret i no una obligació.

13. Facilitar el transport públic mitjançant la polarització i la compacitat dels sistemes d'assentaments.

14. Atendre especialment la vialitat que estructura territorialment els desenvolupaments urbans.

15. Integrar els espais del transport i de la logística en la matriu territorial.

Article 1.5

Contingut

1. El contingut del Pla respon a l'objectiu d'aportar les referències espacials necessàries per a un desenvolupament sostenible del territori en termes ambientals, socials i econòmics. Amb aquesta finalitat el desenvolupament urbanístic, la construcció d'infraestructures, les activitats agràries i extractives i les actuacions de protecció del patrimoni territorial caldrà que s'ajustin a les pautes que estableix el Pla, les quals no poden ésser contradictòries amb la normativa sectorial aplicable.

2. El Pla se centra en la regulació dels tres sistemes bàsics de la realitat territorial: els espais oberts, els assentaments urbans i les infraestructures de mobilitat. La proposta reguladora del Pla es basa en els criteris de planejament assenyalats a l'article 1.4, en les hipòtesis d'evolució econòmica i demogràfica i en la situació actual del territori, en especial, pel que fa a les infraestructures i les implantacions urbanes.

Quant al sistema d'espais oberts, el Pla diferencia segons les seves característiques i la seva funció territorial els diferents tipus de sòl que han de quedar al marge dels processos d'urbanització i estableix la normativa i els criteris de gestió de cadascun. Pel que fa al sistema d'assentaments urbans, assenyalat per a cada nucli o àrea urbana les estratègies de desenvolupament que són adequades per a les finalitats del Pla. Pel que fa al sistema d'infraestructures de mobilitat, fa propostes de nous traçats i de millores en la xarxa viària territorial i en la xarxa

ferroviària. Igualment, el Pla fa propostes relatives a les àrees logístiques i de serveis, associades a les xarxes viària i ferroviària.

3. A més de les propostes corresponents als tres sistemes territorials bàsics, el Pla conté propostes amb diversos graus de vinculació relatives, entre altres, a planejament urbanístic supra-municipal, cooperació intermunicipal, creació d'equipaments, implantació d'àrees d'activitat econòmica, actuacions d'habitatge i normativa específica per a determinats àmbits, en especial la referent al paisatge.

4. El Pla incorporarà les determinacions dels plans sectorials que s'aprovin que tinguin transcendència per a l'ordenació de l'espai territorial i, quan calgui, s'introduiran els ajustaments necessaris a les determinacions del Pla mitjançant un tràmit d'adaptació.

5. L'aplicació del Pla ha de millorar substancialment la sostenibilitat del procés d'evolució del territori amb relació a les dinàmiques hagudes fins a l'aprovació, com explica i justifica l'informe ambiental i ratifica l'avaluació ambiental de plans i programes a què s'ha sotmès d'acord amb la Directiva 2001/42/CE.

6. En cas que les previsions en matèria mediambiental que estableixin futurs plans sectorials haguessin de motivar una reconsideració de les hipòtesis d'evolució econòmica i demogràfica del Pla, es procedirà a introduir les correccions i ajustaments necessaris en les corresponents determinacions per tal de recuperar la coherència propositiva entre totes les variables que intervenen en el desenvolupament sostenible del territori.

Article 1.6

Determinacions

El Pla concreta l'ordenació de l'espai comprès en el seu àmbit mitjançant tres ordres de determinacions gràfiques que s'assenyalen en els plànols:

Àrees: formades per les superfícies de sòl corresponents als tres sistemes territorials -espais oberts, assentaments i infraestructures. Aquestes àrees tenen un significat funcional relacionat amb el paper que desenvolupen en el conjunt del territori, que comporta l'establiment d'una normativa reguladora dels usos i processos adequats o admissibles. Aquestes àrees són excloents i en conjunt exhaurixen tota la superfície del territori.

Les àrees que determina el Pla són divisions amb finalitat reguladora, de caràcter territorial, que se superposen a les qualificacions de sòl pròpies del planejament urbanístic, sense perjudici que puguin donar-se en alguns casos coincidències de delimitació.

El Pla determina els tipus d'àrees següents: Sòl de protecció especial.

Sòl de protecció territorial.

Sòl de protecció preventiva.

Nuclis urbans i àrees urbanes.

Àrees especialitzades.

Àrees d'infraestructures.

Xarxes: formades pels elements existents i previstos de les xarxes viària i ferroviària.

Als efectes d'aquestes normes, les xarxes es consideren formades per línies unidimensionals dotades de determinats atributs (amplada, nombre de carrils, etc.) que se superposen a les àrees en què es divideix l'àmbit territorial i les relacions.

Àmbits: el Pla delimita àmbits amb diferents tipus de finalitats complementàries que se superposen a les anteriors determinacions. Els àmbits no exhaureixen necessàriament tota la superfície del territori i no són excloents entre si, de manera que un punt del territori, a més de pertànyer a una àrea, pot pertànyer, o no, a un o més àmbits.

El Pla pot determinar àmbits amb les finalitats següents:

Referència per a la previsió d'habitatges i llocs de treball.

Assenyalament de normatives específiques, en especial les relatives al paisatge.

Formulació de plans directors urbanístics.

Formulació de plans especials urbanístics plurimunicipals.

Formulació de plans especials per a l'establiment i aplicació d'estratègies de conservació, gestió i intervenció en els espais oberts.

Recomanació de fórmules de cooperació municipal.

Creació i gestió d'equipaments supramunicipals.

Implantació d'àrees mancomunades d'activitat econòmica.

Actuacions plurimunicipals d'habitatge.

El contingut propositiu d'aquests diferents ordres de determinacions gràfiques en completa la definició en la normativa del Pla interpretada en el marc del conjunt de la documentació.

El caràcter obert de l'estructura d'àmbits facilita que, mitjançant modificacions del Pla, s'hi puguin incloure nous àmbits amb les finalitats assenyalades o d'altres tipus. En concret, això permet incorporar eventualment al Pla les directrius de paisatge corresponents a les diverses unitats que definirà el catàleg de paisatge que s'últimi amb posteritat a la seva entrada en vigència.

Article 1.7

Documentació

La documentació del Pla inclou els documents següents:

Memòria, amb un contingut justificatiu i explicatiu de les propostes del Pla en el marc dels criteris del Programa de planejament territorial de Catalunya, de les hipòtesis generals de desenvolupament econòmic i demogràfic i de les circumstàncies concretes del territori que comprèn l'àmbit de planejament.

Plànols d'ordenació, on s'expressen les determinacions gràfiques que defineixen la proposta espacial del Pla. Són els següents, amb expressió de la seva escala:

Conjunt de l'àmbit de l'Empordà

Model territorial: estructura nodal	1/100.000
Model territorial: vertebració del territori	1/100.000
Estratègies de desenvolupament territorial	1/100.000

Per a cada comarca

Espais oberts, estratègies d'assentaments i actuacions d'infraestructures	1/50.000
---	----------

Plànols d'informació, com a referència documental complementària, per al conjunt de l'àmbit:

Topogràfic	1/100.000
------------	-----------

Usos del sòl	1/100.000
Planejament urbanístic vigent	1/100.000
Inventari del patrimoni arquitectònic de l'Empordà	1/100.000
Anàlisi de les condicions paisatgístiques	1/100.000
Sòls de valor agrícola. Informació del DARP	1/100.000
Sòls de valor agrícola. Estudi realitzat	1/100.000
Sòls de valor forestal. Estudi realitzat	1/100.000
Zones humides i patrimoni geològic	1/100.000
Inundabilitat	1/100.000

Normes d'ordenació territorial, que regulen els diferents continguts del Pla, és a dir, les qüestions de caràcter general, el sistema d'espais oberts, el sistema d'assentaments urbans, el sistema d'infraestructures de mobilitat i els instruments de gestió supramunicipal, entre d'altres.

Estudi econòmic i financer, que presenta una avaluació dels efectes previsibles del Pla sobre l'economia del territori, com també una valoració del cost de les actuacions prioritàries amb la previsió de fórmules possibles de finançament.

Informe ambiental, que conté una avaluació ambiental de les propostes del Pla i assenyalava les mesures i recomanacions adequades per implantar-lo.

Com a annex de la documentació integrant del Pla, cal considerar la cartografia i la informació de base i els estudis realitzats per a la seva elaboració.

Article 1.8

Vinculació normativa de les determinacions

1. A través del conjunt de la documentació, el Pla estableix normes, directrius i recomanacions que es distingeixen per la redacció o per l'expressió gràfica.

2. Normes són aquelles disposicions de formulació precisa i d'obligat compliment pel planejament urbanístic, pels projectes d'infraestructures i per les altres actuacions en el territori que són objecte de regulació.

Les directrius són disposicions que defineixen estratègies o pautes d'actuació que han de ser concretes en documents normatius de menor escala, especialment pel planejament urbanístic.

El Pla fa, així mateix, diverses recomanacions que considera adients per a un desenvolupament positiu del territori però que entén sotmeses a les valoracions d'oportunitat o conveniència que l'administració competent pugui fer en el moment de l'actuació, amb el benentès que caldrà, quan s'escaigui, justificar en el projecte tècnic corresponent els motius pels quals no se segueixen les recomanacions del Pla.

3. Els plànols d'ordenació i les normes d'ordenació territorials són els documents que contenen les normes, les directrius i les recomanacions del Pla, les quals han de ser interpretades en el marc del discurs que el conjunt de documents que l'integren expressa. Les normes i les directrius són d'obligat compliment i vinculen tant els particulars com l'Administració.

Article 1.9

Interpretació de les determinacions

Les determinacions del Pla i concretament aquestes normes d'ordenació territorial s'inter-

pretaran basant-se en criteris que, partint del sentit propi de les paraules en relació amb el context i els antecedents, tinguin en compte principalment els objectius, com també la realitat social del moment en què han de ser aplicades.

Article 1.10

Obligatorietat

Les administracions públiques, les entitats que en depenen i els particulars estan obligats a complir les determinacions i les disposicions que estableix el Pla.

Article 1.11

Vigència

1. El Pla entra en vigor el mateix dia de la publicació de l'Acord d'aprovació definitiva i de les normes corresponents al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* i mantindrà la vigència, de manera indefinida, fins a l'entrada en vigor del Pla territorial parcial de les comarques gironines, al qual s'integrarà. Tanmateix, a causa d'una revisió del Pla territorial general de Catalunya, es produirà una adaptació del Pla d'acord amb el que estableix l'article 15.2 de la Llei 23/1983, sense perjudici de les modificacions que calgui anar-hi introduint com a resultat del procés de seguiment.

2. Com a termini de revisió temporal de les determinacions del Pla s'estableix l'any 2026.

Article 1.12

Seguiment i actualització

1. Una vegada aprovat definitivament el Pla, el Departament de Política Territorial i Obres Públiques encarregarà al Programa de Planejament Territorial la creació d'un dispositiu dotat dels mitjans tècnics necessaris per fer un seguiment de l'evolució del territori sota la vigència del Pla. En el procés de seguiment s'analitzaran i s'avaluaran com a mínim els canvis que es vagin produint en les variables següents:

planejament territorial i sectorial
planejament i desenvolupament urbanístic
mobilitat territorial
execució d'infraestructures
evolució socioeconòmica (llocs de treball, atur, PIB sectorial)
evolució demogràfica i dotació d'habitatge
sòl residencial i per a activitats econòmiques
inversió en infraestructures i equipaments
indicadors ambientals
evolució del paisatge
normativa d'obligat compliment

2. Com a resultat dels treballs de seguiment es presentaran periòdicament informes sobre el seguiment del Pla. Així mateix, s'elaborarà un informe d'avaluació general als 10 anys a comptar des de l'aprovació definitiva del Pla.

Pel que fa al seguiment dels efectes sobre el medi ambient que en l'aplicació del Pla es puguin produir i per tal d'evitar els efectes adversos, d'acord amb la normativa relativa a l'avaluació ambiental de plans i programes, el dispositiu de seguiment haurà de garantir la participació de l'òrgan ambiental.

3. En l'avaluació de l'aplicació del Pla es tindran en compte també els punts de vista de les administracions i les entitats del territori, i amb aquesta finalitat el funcionament del dispositiu establirà els mecanismes per copsar l'opinió del territori sobre el desenvolupament del Pla.

4. A la vista del grau de desajustament o de les divergències que puguin produir-se entre l'evolució del territori i els objectius del Pla, el Departament de Política Territorial i Obres Públiques proposarà la introducció de les esmenes necessàries a les seves determinacions per tal que el Pla mantingui la seva eficàcia reguladora del desenvolupament territorial. En aquest procés, que s'atendrà al procediment establert pel Decret 142/2005, de 12 de juliol, es consultarà als departaments de la Generalitat de Catalunya que per raó de les seves competències s'hagin de pronunciar sobre els diferents aspectes objecte d'actualització.

5. Com a mesura prioritària en el procés de seguiment, s'incorporaran al Pla les determinacions del planejament sectorial que tinguin incidència en el territori i, de manera especial, el planejament relatiu al cicle de l'aigua, a la producció i distribució d'energia i a la neutralització de residus, ja sigui per recollir les previsions de sòl necessàries al respecte o per esmenar, si s'escau, supòsits de desenvolupament que no s'ajustessin al marc ambiental definit per aquests plans.

El Pla incorporarà també les previsions d'implantació de nous equipaments d'abast supramunicipal incloses en els plans sectorials que elaborin els departaments corresponents, com també les determinacions relatives al paisatge que s'aprovin mitjançant els instruments previstos en la legislació sobre paisatge.

6. Per vetllar pel compliment del Pla, una vegada aprovat es demanarà al Programa de Planejament Territorial un informe previ a l'aprovació dels plans i projectes que incideixin de manera destacada en el desenvolupament del seu àmbit territorial. L'emissió d'aquest informe serà preceptiva per a l'aprovació dels plans i projectes següents:

- Plans directores urbanístics.
- Plans d'ordenació urbanística municipal.
- Estudis informatius d'infraestructures de mobilitat.
- Plans directores de ports i aeroports.
- Plans territorials sectorials amb incidència sobre l'ordenació territorial.

Article 1.13

Modificació

1. Amb l'objecte d'adequar les determinacions del Pla a les circumstàncies no previstes detectades en el procés de seguiment i en els supòsits previstos reglamentàriament es podrà procedir a modificar el Pla, d'acord amb el procediment establert pel Decret 142/2005, de 12 de juliol, i la normativa aplicable.

2. El projecte de modificació del Pla que es redacti haurà de tenir el grau de precisió propi d'un pla territorial parcial i haurà d'anar acompanyat d'una avaluació que expliqui la incidència de les noves determinacions en l'ordenació general establerta pel Pla, la seva adaptació als criteris i objectius inicials del Pla i els efectes sobre el planejament urbanístic i sectorial.

Article 1.14

Actuacions d'interès territorial no previstes pel Pla

1. Sense perjudici de les modificacions del Pla a què fa referència l'article 1.13, no es consideren modificacions aquelles actuacions que, tot i no haver estat previstes específicament o emparades directament pel marc normatiu del Pla, se'ls

reconeix, d'acord amb el que estableix aquest article, un elevat interès per al desenvolupament del territori en coherència amb els objectius adoptats pel Pla.

2. L'actuació es definirà en un avantprojecte o avanç de pla i podrà ser promoguda per l'Administració de la Generalitat, per l'Administració local o pels particulars. En aquest últim cas, l'avantprojecte haurà d'ésser tramès a la Generalitat amb informe favorable per l'ajuntament o ajuntaments afectats per la iniciativa.

3. Les actuacions d'interès territorial permebran, a través dels tràmits urbanístics necessaris en cada cas, la transformació urbanística de peces de sòl de protecció preventiva que en quantitat o localització no queden compreses en l'abast que correspon a les estratègies definides per a cada nucli, i tampoc corresponen a previsions del Pla sobre noves àrees d'activitat econòmica no localitzades. Aquestes actuacions podran afectar també peces de sòl de protecció territorial, amb les mesures necessàries en cas que els motius concrets de tipificació d'aquest sòl com de protecció territorial hagin estat els riscos o el paisatge.

4. El reconeixement de l'elevat interès territorial de l'actuació l'acordarà la Comissió d'Urbanisme de Catalunya a la vista de l'avantprojecte o avanç que anirà acompanyat d'un informe de la Secretaria per a la Planificació Territorial i, en el seu cas, dels informes d'altres departaments que poguessin ésser determinants per a la viabilitat de l'actuació.

5. L'acord de la Comissió d'Urbanisme de Catalunya permetrà iniciar la tramitació de l'instrument urbanístic adequat al tipus d'actuació de què es tracti. L'acord podrà, així mateix, assenyalar paràmetres obligatoris i altres requeriments bàsics dels instruments urbanístics a redactar.

6. En tot cas, les actuacions excepcionals a què fa referència aquest article hauran de complir les condicions següents per tal que puguin ser reconegudes com d'interès territorial:

a) Hauran de tenir una dimensió i requeriments funcionals que justifiquin una localització que no segueix les pautes d'extensió de les àrees urbanes establertes pel Pla. No s'admetran com a actuacions que puguin acollir-se al que s'estableix en aquest article aquelles actuacions que puguin tenir cabuda en el marc de les determinacions espacials del Pla.

b) Els motius per fonamentar l'interès territorial de l'actuació seran les millores que pot representar per al territori en termes d'equipament, medi ambient, desenvolupament econòmic, projecció internacional, cohesió social o qualitat de vida.

c) L'actuació ha de proposar solucions ambientals satisfactòries a les necessitats d'accés, en funció dels fluxos previsibles i de provisió de serveis d'aigua, energia, telecomunicacions i eliminació de residus.

d) L'actuació complirà les exigències d'ordenació, arquitectura, materials, colors i complements de vegetació que assegurin una acceptable integració en la morfologia del territori i el paisatge d'acord amb els criteris que estableixen aquestes normes i, en concret, les directrius del paisatge. L'avantprojecte de l'actuació que se sotmeti a la Comissió d'Urbanisme de Catalunya inclourà les especificacions amb aquestes finalitats que siguin necessàries.

e) Les actuacions exclouran l'ús d'habitatge, llevat d'aquells pocs casos que s'haguessin de destinar a guardes permanents de les instal·lacions.

7. En cas que l'avantprojecte o avanç de l'actuació formi part d'una proposta de revisió del pla general d'ordenació urbanística, s'haurà de sotmetre a la consideració de la Comissió d'Urbanisme de Catalunya, que ha de valorar-ne l'interès territorial, amb anterioritat a l'aprovació inicial de la revisió. En aquest cas, la Comissió es pronunciarà exclusivament sobre l'interès territorial de l'actuació que es proposa, la qual se sotmet a aquest tràmit per no quedar compresa dins dels paràmetres establerts pel Pla per al planejament urbanístic, sense entrar a valorar la resta de determinacions de la proposta de revisió.

8. La previsió i definició en els plans directores urbanístics, que s'elaborin en desenvolupament del pla director territorial d'actuacions que compleixin les condicions assenyalades en l'apartat 6 i l'elevat interès territorial de les quals es justifiqui en el pla director, implica el reconeixement de l'interès territorial d'aquestes actuacions, que serà efectiu amb l'aprovació definitiva del pla director.

Article 1.15

Adaptació

1. Amb l'objecte d'adequar les determinacions del Pla a les revisions o modificacions del Pla territorial general de Catalunya que es produeixin, a les determinacions dels plans territorials sectorials que s'aprovin definitivament o a les determinacions d'altres figures i instruments de planificació definitivament aprovats que hagin estat subjectes a participació pública d'acord amb la normativa sectorial, es podrà procedir a l'adaptació del Pla. El tràmit d'adaptació s'ajustarà al procediment establert pel Decret 142/2005 i la normativa aplicable.

2. La formulació i tramitació de l'adaptació s'ajustaran a les mateixes regles que reglamentàriament s'han establert per a les modificacions, sense perjudici de desenvolupar el procés de participació previst per a l'elaboració del Pla si per la naturalesa i l'abast dels canvis que comporta l'adaptació es considerés necessari.

Article 1.16

Adequació del planejament urbanístic

1. El Pla estableix la recomanació que el planejament urbanístic vigent, mitjançant els instruments de desenvolupament al seu abast, incloses les modificacions puntuals, s'ajusti tant com sigui possible als principis i objectius que propugna el Pla. En tot cas, en el moment de la revisió del planejament urbanístic general serà obligada l'adaptació d'aquest a les determinacions del Pla territorial.

2. Els plans d'ordenació urbanística municipal, o la revisió d'aquests, que s'aprovin provisionalment amb posterioritat a l'entrada en vigor del Pla director territorial, continuaran dins la Memòria un apartat explicatiu i justificatiu de l'adequació de les propostes del Pla d'ordenació urbanística a les determinacions d'aquest pla territorial.

3. El Departament de Política Territorial i Obres Públiques establirà programes d'ajuda per fomentar els processos d'adequació del planejament urbanístic i podrà adoptar mesures per promoure de manera específica aquelles adap-

tacions que siguin més necessàries pel grau de desajustament entre les determinacions del planejament urbanístic vigent i les propostes del Pla director territorial.

TÍTOL II

Sistema d'espais oberts

Article 2.1

Objecte

1. El sistema d'espais oberts comprèn tot el sòl classificat com a no urbanitzable pel planejament urbanístic en el moment de redacció del Pla.

2. Mitjançant el sistema d'espais oberts, el Pla assenyalava les parts del territori que, en principi, han de ser preservades de la urbanització i, en general, dels processos que poguessin afectar-ne negativament els valors paisatgístics, ambientals, patrimonials i econòmics, sense perjudici de les actuacions que poden autoritzar-se en les circumstàncies i condicions que aquestes normes estableixen.

3. El Pla considera el sistema d'espais oberts com un component fonamental de l'ordenació del territori i, per tant, cal considerar les determinacions que el regulen com a bàsiques per al desenvolupament del Pla.

Article 2.2

Finalitat de les determinacions

1. La determinació espacial i normativa del sistema d'espais oberts té les finalitats següents:

a) Evitar la urbanització i la degradació d'aquells terrenys no urbanitzats que reuneixen especials qualitats com a espais d'interès natural, paisatgístic, social, econòmic i/o cultural, entre els quals els sòls més fèrtils i de major productivitat agrícola.

b) Evitar els processos d'implantació urbana en àrees mal comunicades, no aptes orogràficament o subjectes a riscos, d'acord amb allò que estableix la normativa urbanística.

c) Assegurar les connectivitats ecològiques necessàries per al manteniment de la biodiversitat i la salut dels ecosistemes i la conservació dels valors geològics i de les zones humides.

d) Preservar aquells terrenys necessaris per al cicle hidrològic.

e) Dotar de sentit morfològic i territorial les delimitacions dels sòls integrants del sistema d'espais oberts, afavorint la màxima continuïtat i dimensió territorial de les peces no urbanitzades.

f) Establir una gradació de preferències amb relació a les alternatives d'urbanització i edificació.

g) Garantir la reserva, per raons de localització, connectivitat, topografia i condicions de les àrees necessàries per a possibles infraestructures o equipaments d'interès estratègic en el futur.

h) Contribuir a garantir la continuïtat de l'activitat agrària i del paisatge rural.

i) Propiciar la gestió i la protecció del paisatge rural.

2. Aquests objectius tenen el rang de principis rectoris i hauran d'informar, en absència de determinacions normatives més específiques, la presa de decisions en els planejaments urbanístics, de les infraestructures i del medi ambient.

Article 2.3

Tipus de sòl

1. Amb la finalitat de modular les normes de protecció en funció de les condicions de les diferents àrees de sòl i dels papers que han de representar en el territori, el Pla distingeix tres tipus bàsics de sòl en els espais oberts:

- Sòl de protecció especial.
- Sòl de protecció territorial.
- Sòl de protecció preventiva.

2. Dins de cadascun d'aquests tipus de sòl, el Pla pot distingir subtipus en funció de la seva naturalesa específica i de les mesures de protecció que convingui establir en cada cas.

3. Les normes relatives al sistema d'espais oberts incloses al Pla seran d'aplicació directa i executives a partir de l'entrada en vigor del Pla. Les normes prevaldran sobre les del planejament territorial sectorial i urbanístic vigents en aquells aspectes en què siguin més restrictives amb relació a les possibles obres, edificacions i implantació d'activitats que poguessin afectar els valors del sòl que en motiven la protecció.

4. Els plans territorials sectorials, els plans directores o especials urbanístics i els plans d'ordenació urbanística municipal podran establir els subtipus d'espais no urbanitzables de protecció que considerin adequats en funció dels seus objectius i del seu àmbit d'actuació, sense contradir les determinacions del Pla, amb el benentès que no es consideren contradictòries les disposicions que pretenguin un major grau de protecció o una major restricció de les possibles transformacions.

Article 2.4

Precisió de límits

1. Els plànols del Pla assenyalen a escala 1/50.000 els límits dels diferents tipus de sòl que componen el sistema d'espais oberts. Aquests límits podran ser concretats pels instruments de planejament urbanístic que defineixin l'ordenació a escales més detallades, sempre que no hi hagi augments substancials de superfície de sòl de menor protecció en perjudici del de major protecció, sens perjudici de la possibilitat, prevista en el Pla, de classificar als POUM parts del sòl de protecció preventiva com a sòl urbanitzable. En tot cas, s'hauran de justificar les variacions de forma de la delimitació que hi calgui introduir.

2. La línia de delimitació entre el sòl de protecció especial o de protecció territorial i les àrees urbanes en les quals el Pla defineix estrictament que permeten una extensió de l'ocupació urbana d'acord amb les determinacions del capítol 3, podrà variar com a resultat del planejament urbanístic que determini l'abast de l'extensió i el traçat detallat d'aquesta línia. En tot cas, la línia no podrà variar en aquelles parts on s'especifiqui en el plànol la condició de "límit específic del creixement urbà", d'acord amb el que preveu l'article 3.16. La determinació de les àrees d'extensió no haurà de detreure peces de sòl de protecció especial o territorial si hi ha possibilitat d'ubicar-les en sòl de protecció preventiva.

Article 2.5

Sòl de protecció especial: definició

S'inclouen en aquesta classe aquells sòls en què concorren valors que justifiquen un grau de protecció altament restrictiu de les possibilitats de transformacions que els poguessin afectar.

Comprèn aquells sòls que formen part d'àmbits de protecció establerts en la normativa sectorial i aquells que el Pla considera que cal preservar pel seu valor com a peces i connectors d'interès natural, o com a àrees d'usos agraris i també per la seva funció específica en l'equilibri mediambiental, com és el cas de les àrees de recàrrega dels aquífers.

Article 2.6

Sòl de protecció especial: regulació

1. El sòl de protecció especial haurà de mantenir la condició d'espai no urbanitzat i amb aquesta finalitat serà classificat com a sòl no urbanitzable pels plans d'ordenació urbanística municipal llevat que, excepcionalment i de manera justificada, convingués incloure alguna peça en sectors o polígons per tal de garantir definitivament la permanència com a espai obert mitjançant la cessió i la incorporació al patrimoni públic que poden resultar del procés de gestió urbanística corresponent. En els sòls de protecció especial determinats pel Pla s'hi aplicarà el règim que estableix aquest article.

2. Amb relació a les actuacions en sòl no urbanitzable que es poden autoritzar a l'empara dels apartats 4 i 6 de l'article 47 del Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2005, de 26 de juliol, s'entendrà que el sòl de protecció especial està sotmès a un règim especial de protecció al qual fa referència l'apartat 5 de l'esmentat article, i que seran incompatibles totes aquelles actuacions d'edificació o de transformació de sòl que puguin afectar de forma clara els valors que motiven la protecció especial. Els plànols distingeixen, dins del sòl de protecció especial, aquell que es protegeix principalment pel seu interès natural i ecològic, aquell que ho és principalment pel seu valor agrícola i aquell en què a més del valor agrícola cal protegir la seva funció com a connector biològic.

3. En el sòl de protecció especial només es podran autoritzar les següents edificacions de nova planta o ampliació de les existents:

a) Les que tenen per finalitat el coneixement o la potenciació dels valors objecte de protecció o la millora de la gestió del sòl en el marc dels objectius de preservació que estableix el Pla.

b) Les edificacions i ampliacions que podrien ser admissibles d'acord amb el que estableix l'article 47 del Text refós de la Llei d'urbanisme (Decret legislatiu 1/2005), quan es compleixin les condicions i exigències que assenyalen els apartats 5, 6, 7 i 8 del present article per tal de garantir que no afectaran els valors que motiven la protecció especial d'aquest sòl.

c) Quan les ampliacions d'edificis destinats a usos que poden ser admesos en sòl no urbanitzable no poguessin complir les condicions establertes a l'apartat anterior i fossin impensables per a la continuïtat de l'activitat i aquesta fos d'interès per al municipi, es podrà autoritzar una ampliació fins al 20% del sostre i del volum existent que no es subjecti totalment o parcialment a les condicions assenyalades.

4. En el sòl classificat com de protecció especial pel seu interès agrícola, i en general en tot el sòl de protecció especial que estigui destinat a activitats agràries, s'entendran com a edificacions motivades per la millora de la seva gestió les necessàries per a l'agricultura a cel obert i la ramaderia extensiva, tal com els coberts per emmagatzemar provisionalment les collites, per al

bestiar o la maquinària agrícola i similars i, en general, aquelles que preveu el punt 6.a) i b) de l'article 47 del Text refós de la Llei d'urbanisme (Decret legislatiu 1/2005).

5. Les edificacions motivades per formes intensives d'explotacions agrícoles o ramaderes, com també totes aquelles altres edificacions i activitats, autoritzables en determinades circumstàncies en el sòl no urbanitzable a l'empara de l'article 47 del Text refós de la Llei d'urbanisme (Decret legislatiu 1/2005), requeriran, per ser autoritzades, la incorporació a l'estudi d'impacte i integració paisatgística, que és preceptiu d'acord amb el que disposa l'article 6.4 per tractar-se d'edificacions aïllades, d'un capítol que analitzi els efectes de la inserció de l'edificació en l'entorn territorial i demostrï la seva compatibilitat amb la preservació dels valors que motiven la protecció especial d'aquest sòl, sense perjudici del que s'assenyala a l'apartat 8. En tot cas, no s'autoritzaran aquestes edificacions i activitats en sòl de protecció especial si hi ha alternatives raonables d'ubicació en sòls de protecció preventiva o territorial.

6. Els nous elements d'infraestructures que s'hagin d'ubicar necessàriament en sòl de protecció especial, com també la millora dels que hi ha en aquesta classe de sòl, adoptaran solucions que minimitzin els desmunts i terraplens, i evitaran interferir en els corredors hidrogràfics i biològics. L'estudi d'impacte ambiental, quan sigui requerit per la naturalesa de l'obra, tindrà en compte la circumstància de la seva ubicació en sòl de protecció especial. Quan no es requereixi l'estudi d'impacte ambiental serà preceptiva la realització, dins l'estudi d'impacte i integració paisatgística que disposa l'article 6.4, d'una valoració de la inserció de la infraestructura en l'entorn territorial que expressi el compliment de les condicions esmentades sense perjudici del que s'assenyala a l'apartat 8.

7. L'anàlisi i valoració de la inserció de les edificacions o infraestructures en l'entorn territorial haurà de demostrar que les construccions i els usos que es proposen no afecten de forma substancial els valors de l'àrea de sòl de protecció especial on s'ubicarien. L'estudi haurà de considerar les variables següents, amb especial atenció a les relacionades amb els valors a protegir:

- a) Vegetació i hàbitats de l'entorn.
- b) Fauna de l'entorn.
- c) Valor edafològic productiu.
- d) Funcions de connector biològic.
- e) Estabilitat del sòl.
- f) Funcions hidrològiques.
- g) Fragmentació del sòl.
- h) Gestió dels residus.
- i) Accessibilitat i necessitat de serveis.
- j) Increment de la freqüentació.
- k) Valors patrimonials.
- l) Millora esperada de l'espai protegit.
- m) Patrimoni geològic i zones humides.

8. Mitjançant instruments de planejament urbanístic -plans directores urbanístics, plans d'ordenació urbanística o plans especials- o directius de paisatge que s'incorporin al pla territorial, es podran, en el marc de les regulacions d'ordre general que s'expressen en aquestes normes, desenvolupar de forma detallada les condicions per a l'autorització de les edificacions i activitats a què es refereix l'apartat 5, com també les condicions específiques per a la implantació de les infraestructures necessàries.

Quan hi hagi aquestes regulacions, no serà necessari analitzar i valorar la inserció en l'entorn territorial a què es fa referència, amb caràcter general, en aquest article, sense perjudici de:

a) Les avaluacions d'impacte ambiental que exigeix la legislació vigent per a determinades actuacions en funció de la seva naturalesa i dimensió.

b) Les avaluacions d'impacte ambiental que exigeix la normativa ambiental de Catalunya per als espais compresos en el Pla d'espais d'interès natural.

c) Les condicions específiques de caràcter més restrictiu establertes per als sòls que formen part de la Xarxa Natura 2000.

9. En els marges i límits de parcel·la dels sòls de protecció especial destinats a la producció agrària, es mantindrà, o, en el seu cas, es reposarà, la vegetació natural espontània o la tradicional de la zona (rengles d'arbres o arbustos, bardisses, etc.) en tant que factors de biodiversitat i del paisatge. Els departaments competents definiran projectes de restauració i programes d'ajuts, com també contractes de conreu per tal que les reposicions no gravin significativament l'activitat agrària.

10. L'assenyalament pel Pla director territorial de sòls de protecció especial pel seu alt valor agrícola és una determinació amb un valor transitori en tant que pel Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca no s'aprovi un pla territorial sectorial de sòls de valor agrícola o un plànol de sòls segons valor edafològic.

En cas de pla sectorial, aquest continuarà les especificacions necessàries per a una adaptació automàtica de la delimitació dels sòls d'alt valor agrícola del Pla director territorial als del pla territorial sectorial, amb el benentès que mantindran el règim de protecció especial aquells sòls que deixin de ser considerats de valor agrícola, però s'hagi reconegut en el Pla el seu valor com a connector.

En cas que el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca adopti un plànol de sòls de valor edafològic per a tot Catalunya que tingui diferències substancials en la valoració dels sòls respecte la que fa el Pla territorial, es modificarà aquest Pla per incorporar-hi les delimitacions segons valor edafològic.

Article 2.7

Sòl de protecció territorial: definició

S'inclouen en aquest tipus de sòl aquells terrenys que sense assolir el grau de valors naturals, agraris i mediambientals que tenen els sòls de protecció especial convé preservar, en principi, de la transformació per algun dels motius següents:

a) Existència de riscos geològics, d'inundabilitat o d'altres afectacions que fan inadequat el seu aprofitament urbanístic i que, per la seva extensió o significació territorial, convingui assenyalar.

b) Valor paisatgístic, identitari o d'estructuració territorial a regular pels catàlegs i directius del paisatge o per plans directores d'urbanisme.

c) Valor de reserva estratègica per raons de localització, connectivitat i condicions de l'àrea.

La memòria del Pla especifica les motivacions de la tipificació com a sòl de protecció territorial de les diverses àrees i, en el seu cas, les condicions per a les transformacions de les àrees que es preserven pel seu valor de reserva estratègica.

Article 2.8

Sòl de protecció territorial: regulació

1. Sense perjudici de la possibilitat d'actuacions excepcionals d'especial interès que regula l'article 1.14, el sòl de protecció territorial haurà de mantenir la condició d'espai no urbanitzat i amb aquesta finalitat serà classificat com a no urbanitzable pels plans d'ordenació urbanística municipal, llevat dels casos en què concorrin les circumstàncies que assenyala l'apartat 5 de l'article 2.11.

2. El sòl de protecció territorial restarà subjecte a les limitacions que estableix l'article 47 del Text refós de la Llei d'urbanisme (Decret legislatiu 1/2005) i a les condicions que es deriven dels motius que en cada cas justifiquen la seva consideració com a sòl de protecció territorial que s'especifiquen a la memòria del Pla. Aquestes condicions són especialment significatives pel que fa al sòl de protecció territorial sotmès a la regulació dels Plans directores urbanístics relacionats al sistema costaner (PDUSC 1 i 2), aprovats definitivament en dates 25 de maig de 2005 i 16 de desembre de 2005, respectivament.

3. En relació amb les actuacions en sòl no urbanitzable que es poden autoritzar a l'empara dels punts 4 i 6 de l'article 47 del Text refós de la Llei d'urbanisme (Decret legislatiu 1/2005), es considera preferible la seva localització en sòl de protecció preventiva, i per aquest motiu la seva autorització en sòl de protecció territorial s'haurà de justificar per la inexistència d'alternatives raonables de localització en sòl de protecció preventiva.

4. Les actuacions excepcionals d'especial interès a què es refereix l'article 1.14 que s'hagin de desenvolupar en sòl de protecció territorial, i que siguin admissibles a la vista de les condicions que es deriven dels motius que han justificat aquesta consideració, aportaran les solucions als problemes de riscos en el seu cas i permetran, per la seva dimensió i caràcter, la preservació del paisatge de l'àrea quan aquest hagi estat el motiu de la tipificació del sòl com de protecció territorial.

Article 2.9

Sòl de protecció preventiva: definició

S'inclouen en aquest tipus els sòls classificats com a no urbanitzables en el planejament urbanístic que no hagin estat considerats de protecció especial o de protecció territorial. El Pla considera que cal protegir preventivament aquest sòl, sense perjudici que mitjançant el planejament d'ordenació urbanística municipal, i en el marc de les estratègies que el Pla estableix per a cada assentament, es puguin delimitar àrees per ésser urbanitzades i edificades, si escau.

El Pla també preveu la possibilitat que, més enllà de les estratègies establertes per a cada nucli, es puguin admetre, en casos justificats, implantacions d'activitats o instal·lacions de valor estratègic general i d'especial interès per al territori, a través del procediment que el Pla determina en l'article 1.14 per garantir una avaluació suficient dels pros i contres de la iniciativa.

Article 2.10

Sòl de protecció preventiva: regulació

1. El sòl de protecció preventiva està subjecte a les limitacions que la legislació urbanística estableix per al règim de sòl no urbanitzable i que s'assenyalen bàsicament a l'article 47 del Text refós de la Llei d'urbanisme (Decret legislatiu 1/2005).

2. Els plans d'ordenació urbanística municipal podran, si s'escau, classificar com a urbanitzable les peces de sòl de protecció preventiva que tinguin la localització i la proporció adequades en funció de les opcions d'extensió urbana que el Pla d'ordenació urbanística municipal adopti d'acord amb les estratègies de desenvolupament urbà que en cada cas estableix el Pla.

3. El sòl de protecció preventiva que mantingui la classificació de sòl no urbanitzable continuarà subjecte a les limitacions pròpies d'aquest règim de sòl, amb les especificacions que estableixi en cada cas el Pla d'ordenació urbanística municipal i altres instruments de planejament urbanístic, si escau. Sense perjudici de les restriccions específiques per a determinades àrees establertes en el Pla d'ordenació urbanística municipal o altres instruments urbanístics, cal considerar, en general, el sòl de protecció preventiva com una opció preferent davant de la del sòl de protecció territorial per a implantacions admeses en sòl no urbanitzable.

4. Els plans municipals hauran de posar una especial atenció en l'ordenació de l'àmbit del sòl de protecció preventiva, sense perjudici de la capacitat del Pla d'ordenació urbanística municipal de precisar, d'acord amb el Pla director territorial, l'ordenació de tot el sòl no urbanitzable del terme municipal.

Article 2.11

Sòl subjecte a riscs

1. Els sòls subjectes a riscs geològics o d'inundació quedaran exclosos de qualsevol destinació que hagi de comportar un risc greu per a les persones.

2. El planejament urbanístic delimitarà amb precisió les zones de risc i determinarà, si escau, les mesures específiques de protecció i prevenció que siguin adequades d'acord amb l'ordenació.

3. L'ús dels terrenys sotmesos a risc d'inundació es regula pel que assenyala l'article 6 del Reglament de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret 305/2006, de 18 de juliol, en funció de la planificació hidràulica que ha d'establir els àmbits de la zona fluvial, zona del sistema hídic i zona inundable per episodis extraordinaris.

4. Les àrees de sòl de protecció territorial que hagin estat així tipificades pel Pla exclusivament per causa de la seva inundabilitat, d'acord amb les delimitacions proposades per l'Agència Catalana de l'Aigua, passaran automàticament al règim del sòl de protecció preventiva si per causa de canvis en el règim hidràulic o per la utilització de models més precisos de predicció, l'administració hidràulica deixés de classificar-les com a inundables.

5. Les peces de sòl de protecció territorial per causa de la seva inundabilitat, confrontants amb àrees urbanes podran, amb les limitacions derivades de l'estratègia assignada a l'àrea o nucli urbà, ser classificades com a sòl urbanitzable en el planejament d'ordenació urbanística municipal si es compleixen els requeriments que estableix al respecte l'article 6 del Reglament de la Llei d'urbanisme (Decret 305/2006).

Article 2.12

L'ordenació del sòl no urbanitzable en el planejament urbanístic

1. Dins del marc que estableixen els tipus de sòl del sistema d'espais oberts establerts pel Pla, el planejament urbanístic determinarà diverses zones i mesures de protecció en funció de la re-

gulació d'actuacions, usos i construccions que estableixi en cada lloc d'acord amb els graus de preservació i transformació exigibles i admissibles, respectivament.

2. Sense perjudici de les consideracions específiques derivades de les característiques del municipi, les zones i les mesures de protecció en sòl no urbanitzable tindran com a objectiu facilitar la gestió orientada a la preservació dels valors i funcions següents:

a) Valors agrícoles.

Terrenys edafològicament valuosos.

Terrenys de regadiu o que poden ser-ho.

Terrenys més planers i amb unitats productives més extenses.

Terrenys que embolcallen espais naturals protegits o de domini públic hidràulic i pecuari.

b) Valors ambientals, ecològics o científics.

Hàbitats singulars, fràgils o que hostatgen flora o fauna d'especial interès.

Hàbitats de major integritat, dimensió i més representatius de la regió.

Mosaics agrosilvopastorals.

Espais intersticials agrícoles rics en diversitat biològica (marges, sèquies, tanques arbrades, etc.).

Espais d'interès geològic i les zones humides.

c) Valors paisatgístics i d'altres.

Àrees d'interès paisatgístic a preservar, a restaurar i a crear.

Àrees amb gran visibilitat.

Entorns d'elements culturals (històrics, arqueològics, identitaris, etc.).

Paratges caracteritzats per l'existència d'estructures de paret de pedra seca.

Terrenys de domini públic (camins, boscos i prats comunals, domini hidràulic, camins ramaders, etc.).

d) El planejament urbanístic haurà de considerar també en l'ordenació del sòl no urbanitzable, aquell que, sense tenir un valor intrínsec notable, pot jugar un paper rellevant en l'estructuració de l'espai i en concret el que:

Actua com a separador d'àrees edificades.

Defineix els límits de l'espai que poden assolir les àrees urbanes.

Facilita la percepció del paisatge.

Facilita l'ampliació o la implantació de les infraestructures necessàries.

Preserva superfícies no urbanitzables de certa entitat com a reserves estratègiques de futur.

Pot fer de franja protectora de corredors fluvials i zones humides.

3. La consideració dels valors que assenyala aquest article no comporta una zonificació que s'hi refereixi específicament, atès que les determinacions normatives d'una zona poden simultàniament tenir objectius d'ordre divers i que aquests poden ser també objecte de determinacions zonals. Les zones de sòl no urbanitzable seran, per tant, les que el pla urbanístic adopti en el marc, en el seu cas, de les disposicions reglamentàries que s'estableixin al respecte.

Article 2.13

Consideració del patrimoni arquitectònic de l'Empordà

1. El Pla incorpora l'inventari del patrimoni arquitectònic de Catalunya de les comarques de l'Alt i el Baix Empordà, tal i com es representa en el plànol informatiu a escala 1/100.000.

2. Les actuacions en sòl no urbanitzable que s'autoritizin a l'empara de l'article 47 del Text refós de la Llei d'urbanisme (Decret legislatiu

1/2005), situades a l'entorn visual dels edificis inclosos a l'inventari del patrimoni arquitectònic, apart de complir amb caràcter general les disposicions transitòries d'aquestes normes territorials, hauran de respectar les característiques paisatgístiques d'aquest entorn i les traces existents de camins, passos, explanades, fonts, vegetació, etc. que estructurin l'espai al voltant de l'edifici.

Article 2.14

Règim dels usos i edificacions existents en els espais oberts

1. Les edificacions legalment implantades que s'ajustin als supòsits d'usos permesos en sòl no urbanitzable poden mantenir-se i ampliar-se si es compleixen els requisits del Planejament general urbanístic a què estiguin subjectes i les determinacions que estableixen la legislació urbanística i el Pla.

2. Les edificacions degudament autoritzades d'acord amb la legislació anterior a la Llei 2/2002, de 14 de març, d'urbanisme, que no s'ajustin als supòsits d'usos permesos pel Text refós de la Llei d'urbanisme (Decret legislatiu 1/2005) i que, per tant, actualment no serien autoritzables, es podran mantenir, però només podran autoritzar-se'n ampliacions en sòl de protecció territorial o de protecció preventiva en els termes previstos per la Llei d'urbanisme i pel seu reglament (Decret 305/2006) si el planejament urbanístic municipal aprovat definitivament abans de l'entrada en vigor de la Llei 2/2002 ho preveu expressament. En aquest cas, les ampliacions possibles no podran superar el percentatge previst pel planejament urbanístic i com a màxim el 50% de la superfície construïda i del volum edificat que hi havia en la data d'entrada en vigor de la Llei 2/2002. L'establiment d'aquest límit màxim no comporta cap nova opció d'ampliació en aquells casos en què aquesta ja s'hagi realitzat i hagi exhaurit les possibilitats assenyalades en el planejament urbanístic. En tot cas, caldrà que les obres d'ampliació siguin imprescindibles per al manteniment de l'activitat per a la qual es va construir l'edificació objecte d'ampliació i que aquesta es trobi en plena utilització.

3. Els municipis hauran de vetllar que les edificacions o els usos existents implantats il·legalment, per als quals hagi prescrit l'acció de reposició, minimitzin l'impacte. No s'admetran ampliacions d'aquestes edificacions ni intensificació o substitució de les activitats.

4. Amb l'objectiu de recuperar la integritat formal del territori rural, les administracions públiques adoptaran mesures per al desmuntatge o enderroc de les construccions no catalogades destinades a activitats subjectes a intervenció ambiental quan aquestes cessin definitivament. S'entendrà que una activitat ha cessat definitivament quan se'n constati de manera notòria la inactivitat continuada al llarg de dos anys consecutius.

5. No són objecte d'aquest article aquelles edificacions que per les seves tipologia, construcció i el seu valor identitari -masies, corrals, barraques de pastor o de vinya, molins, etc.- cal considerar que formen part de la imatge del territori rural que es vol preservar o recuperar.

Article 2.15

Actuacions en els trams urbanitzats dels cursos fluvials i en les zones verdes i els parcs urbans

amb funció connectora dels sòls de protecció especial

Les actuacions en els trams fluvials i riberecs al seu pas per nuclis urbans i àrees urbanes i àrees especialitzades que formen part d'un mateix curs d'aigua, la resta del qual, aigües amunt i aigües avall, està classificat pel Pla de protecció especial en una longitud territorialment significativa, s'adreçaran al manteniment o, en el seu cas, la restauració de la vegetació ribereca per tal d'incrementar, en la mesura del possible, la funció connectora del conjunt del curs fluvial i influir positivament en la qualitat del paisatge dels espais urbans que travessa. Quan aquests trams fluvials i riberecs formin part d'algun parc o zona verda urbana, com també en els casos de parcs o zones verdes urbans a través dels quals es pot produir la continuïtat entre sòls de protecció especial, el seu tractament formal i compositiu evitarà les construccions no necessàries i es basarà en elements vegetals naturals, preferentment de les espècies pròpies dels ambients representats en els sòls de protecció especial contigus, i el mobiliari urbà hi serà absent o quedarà reduït al mínim imprescindible.

Article 2.16

Establiment de regulacions específiques

1. El separador urbà obligatori que el Pla assenyalava entre l'àrea urbana central de Torroella de Montgrí i les urbanitzacions de l'Estartit tindrà, d'acord amb el que estableix l'article 3.18, una amplada mínima de 500 metres i, així mateix, el seu tractament s'adequarà a la seva funció de connector biològic entre el Montgrí i les planes del curs baix del Ter.

2. Mitjançant plans directores o especials urbanístics i plans d'ordenació urbanística municipal es podran establir altres regulacions específiques referides a determinades àrees o indrets en atenció a les seves peculiars característiques, sempre que siguin coherents amb la regulació que amb caràcter general estableix aquest Pla per als diversos tipus d'espais oberts.

Article 2.17

Activitats extractives

1. El Pla no afecta les activitats extractives autoritzades d'acord amb els procediments i condicions establerts per la legislació sectorial vigent.

2. Les noves autoritzacions relatives a activitats extractives tindran en compte les determinacions del Pla, en especial les corresponents al sistema d'espais oberts, però també les estratègies de desenvolupament urbà i d'infraestructures, en tant que poden ésser també argument favorable o desfavorable per a determinades ubicacions.

3. Les propostes del Pla per a la protecció dels sòls no urbanitzats i del paisatge que s'estableixen en els títols II, VI i disposicions transitòries d'aquestes normes seran específicament considerades en l'elaboració dels projectes d'explotació i dels programes de restauració, i en els informes preceptius corresponents.

4. Amb l'objectiu de racionalitzar al màxim des dels punts de vista ambiental, econòmic i social l'atorgament de noves autoritzacions d'activitats extractives, es portaran a terme estudis en l'àmbit de Catalunya sobre previsions de la demanda i sobre la localització i condicions d'explotació dels possibles jaciments; de manera

especial es tindran en compte els acords i els estudis promoguts pel Grup Interdepartamental d'Àrids de Catalunya, constituït el 7 de juliol de 2004, o per altres dispositius amb la mateixa finalitat que es creessin en el futur.

Article 2.18

Plantes de tractament de residus i estacions depuradores d'aigües residuals

El Pla no afecta les plantes de tractament de residus i les estacions depuradores d'aigües residuals autoritzades d'acord amb els procediments i condicions establerts per la legislació sectorial vigent. En tot allò que els és d'aplicació, regeix el que estableix l'article 2.17.

Article 2.19

Recomanacions complementàries per a una millor planificació i gestió dels espais oberts

Com a instruments de planificació i de gestió que poden complementar positivament les directrius d'ordenació territorial que es proposen, el Pla territorial recomana:

- a) Un programa d'espais agraris tallafoc i definició d'una xarxa de corredors d'extinció d'incendis.
- b) Un pla general de política forestal.
- c) Un programa de racionalització i minimització de l'impacte paisatgístic de les infraestructures de transport i transformació d'energia elèctrica.
- d) Una delimitació precisa del domini públic hidràulic i de les zones inundables.
- e) Una normativa específica i un pla de camins que clarifiqui la titularitat i la gestió dels diferents tipus de camins.
- f) Un pla d'ubicació de les antenes de telecomunicacions.

Article 2.20

Reintegració de sòl al sistema d'espais oberts per canvi de classificació urbanística

El sòl que es reintegri al sistema d'espais oberts com a resultat de la classificació urbanística com a sòl no urbanitzable realitzada mitjançant modificació o revisió del planejament municipal adquirirà la tipificació com a sòl de protecció especial -d'interès natural o agrícola-, de protecció territorial o de protecció preventiva en funció de la tipificació que tingui l'àrea de sòl en què estigui integrat físicament o amb la qual mantingui una clara continuïtat morfològica.

En els casos dubtosos per trobar-se en relació similar amb peces de sòl de distinta tipificació, el sòl s'adscriurà al tipus que s'assenyali en l'instrument a través del qual s'ha produït el canvi de classificació, i si aquest no ho fa, quedarà inclòs en el tipus que comporti la major protecció dels que tinguin els sòls del seu entorn immediat.

Article 2.21

Espais oberts inclosos dins del Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN)

a) El Pla incorpora al sistema d'espais oberts de protecció especial els espais inclosos en el Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN) amb les delimitacions globals adoptades per aquest.

b) En els àmbits del PEIN regulats mitjançant els plans especials a què fa referència la normativa sectorial reguladora de la protecció dels espais d'interès natural, la normativa d'aquests plans especials prevaldrà, en cas de contradic-

ció, sobre la que amb caràcter general estableix el pla territorial per al sòl de protecció especial. Tanmateix, en tot cas seran d'aplicació les disposicions del Pla relatives a la protecció del paisatge.

TÍTOL III

Sistema d'assentaments

Article 3.1

Objecte

1. Mitjançant el reconeixement dels assentaments existents i la proposta d'estratègies d'extensió, reforma o consolidació, el Pla estableix les pautes per a una evolució urbanística que respongui als criteris del Programa de planejament territorial enunciats a l'article 1.4 i que sigui coherent amb les aptituds i condicions de cada lloc del territori.

2. D'acord amb les estratègies de desenvolupament que estableix el Pla i amb les característiques físiques, socials i econòmiques de cada nucli i àrea urbana, el planejament urbanístic haurà de definir el model d'implantació urbana i les determinacions concretes que regularan les iniciatives d'urbanització i d'edificació.

Article 3.2

Finalitat de les determinacions

La determinació espacial i normativa del sistema d'assentaments té les finalitats següents:

- a) Potenciar les polaritats urbanes que vertebrin el territori de Catalunya.
- b) Assolir masses crítiques de població i llocs de treball que facilitin la disminució de les necessitats de mobilitat i la dotació de transport públic.
- c) Facilitar la integració dels creixements urbans i de la població immigrada.
- d) Afavorir la formació d'àrees urbanes socialment cohesionades i combatre els riscos de la segregació urbana.
- e) Evitar la dispersió d'usos i edificacions en el territori.
- f) Propiciar el desenvolupament urbà en les localitzacions de major aptitud.
- g) Fomentar la mixticitat d'usos dels teixits urbans.
- h) Racionalitzar la implantació d'àrees especialitzades aïllades.
- i) Preservar el valor patrimonial del sistema d'assentaments.

Article 3.3

Tipus de teixits urbans

1. En els plànols del Pla es distingeixen, d'una banda, amb la denominació de nuclis urbans i àrees urbanes, els assentaments de naturalesa complexa formats pels nuclis històrics i les seves extensions per continuïtat i, d'altra banda, amb la denominació d'àrees especialitzades, les que són resultat d'implantacions aïllades per al desenvolupament d'usos específics: residencials, industrials, terciaris, equipaments, etc.

2. El Pla considera que el conjunt dels nuclis urbans i àrees urbanes configura el sistema d'assentaments bàsic del territori que ha de donar suport al desenvolupament urbanístic. Les àrees especialitzades constitueixen una situació de fet que el Pla té per objectiu racionalitzar per tal de millorar la funcionalitat del territori.

Article 3.4*Assentaments, planejament urbanístic i estratègies de desenvolupament*

1. Els àmbits dels nuclis urbans i àrees urbanes i de les àrees especialitzades assenyalats en els plànols comprenen el sòl urbà i urbanitzable previstos en el planejament urbanístic vigent, d'acord amb la informació disponible en el moment de la redacció del Pla. En cas de dubte o contradicció, prevaldrà l'àmbit que realment tinguin el sòl urbà i l'urbanitzable en els instruments urbanístics que estiguin aprovats definitivament en el moment de l'aprovació definitiva del Pla territorial.

2. La definició de les estratègies de desenvolupament que es proposa fa referència a la situació física real del nucli o àrea urbana en el moment de redacció del Pla.

3. El Pla no afecta les expectatives del planejament vigent pel que fa al sòl urbà i urbanitzable llevat dels casos en què s'assenyali de manera expressa l'objectiu de desclassificació total o parcial com a sòl urbanitzable de determinades peces de sòl. Tanmateix, les estratègies que s'estableixen per a cada àrea han de ser tinguendes en compte com a referències vinculants en les revisions dels plans urbanístics, en les modificacions que afecten les superfícies de sòl urbà o urbanitzable i en la consideració de l'oportunitat de desenvolupar sectors de sòl urbanitzable no delimitat.

Article 3.5*Tipus d'estratègies de desenvolupament*

1. Les estratègies de desenvolupament que es proposen a cada nucli o àrea urbana s'assenyalen en els plànols del Pla, i són les següents:

- Creixement potenciat.
- Creixement moderat.
- Creixement de reequilibri.
- Canvis d'ús i reforma interior.
- Millora urbana i completió.
- Manteniment del caràcter rural.

2. Per als nuclis urbans i àrees urbanes, el Pla estableix diferents estratègies en funció de l'entitat, les característiques, la connectivitat i la disponibilitat de cada un en el seu entorn de sòl físicament apte per a un creixement per extensió. Quan es considera que, en funció dels objectius d'ordenació territorial, és adequat que es produeixi creixement per extensió, el Pla estableix, segons els casos, les estratègies de creixement potenciat, creixement moderat o creixement de reequilibri. Quan es considera que no es donen circumstàncies adequades per a un creixement significatiu en extensió, s'estableixen alternativament, en funció dels objectius d'ordenació territorial, les estratègies de canvis d'ús i reforma interior, i de millora urbana i completió.

3. Per a les àrees especialitzades, el Pla estableix, alternativament, en funció dels objectius d'ordenació territorial, les estratègies següents:

- Consolidació.
- Canvi d'ús/reforma.
- Extensió.
- Extinció o reducció.

Article 3.6*Creixement potenciat o estratègic*

1. El Pla proposa aquesta estratègia de creixement en aquelles àrees que haurien d'augmentar el seu rang com a nodes territorials per la seva significació urbana, les bones condicions de connectivitat i l'aptitud del sòl per al creixement per

extensió. L'objectiu és adreçar la major part del creixement urbà a les àrees en millors condicions per reforçar l'estructura de ciutats que vertebrar el territori de Catalunya i, d'aquesta manera, facilitar l'accessibilitat als serveis, reduir les necessitats de mobilitat i evitar la dispersió de la població i l'activitat.

2. D'acord amb aquesta estratègia, i en funció de les previsions de creació d'habitatges i llocs de treball que el Pla considera per als diversos àmbits, els plans d'ordenació urbanística municipal corresponents han de fer majors previsions de sòl de desenvolupament urbanístic que les que resultarien de considerar només les seves necessitats internes. En la formulació, tramitació i aprovació de les revisions dels plans d'ordenació urbanística municipal, els òrgans competents tindran present aquesta exigència per tal de vetllar que, en el seu conjunt, les àrees amb creixement a potenciar ofereixin sòl en quantitat suficient per satisfer les necessitats que, d'acord amb els objectius del Pla, es preveuen en cada àmbit.

3. Els plans directores urbanístics establiran referències quantitatives específiques per a la determinació de les previsions de sòl d'extensió i reforma en la revisió dels plans d'ordenació urbanística municipal.

4. En absència de plans directores, la Comissió Territorial d'Urbanisme establirà en cada cas els mínims de sòl per a l'extensió urbana que s'ha de classificar en la revisió del planejament urbanístic municipal.

5. Mentre no existeixi Pla director urbanístic, o altra fórmula de coordinació espacial del desenvolupament urbà supramunicipal, en aquells nuclis que tinguin assignada l'estratègia de creixement potenciat pel fet de formar part d'un sistema urbà entorn una àrea urbana més gran, la revisió del planejament urbanístic municipal observarà les limitacions establertes per a l'estratègia de creixement moderat.

Article 3.7*Creixement moderat*

1. El Pla estableix aquesta estratègia en aquells nuclis o àrees de mitjana o petita dimensió urbana que, sense l'objectiu d'augmentar el seu pes relatiu en el territori, per les seves condicions de sòl i de connectivitat poden tenir un creixement proporcionat a la seva realitat física com a àrees urbanes.

2. A les àrees que tinguin assignada aquesta estratègia, els plans d'ordenació urbanística municipal podran fer propostes d'extensió de l'àrea urbana existent que de forma orientativa permetran creixements de fins el 30% de l'àrea urbana existent.

3. L'àrea urbana existent és el sòl urbà consolidat més les superfícies de sectors de millora urbana i de sòl urbanitzable que estiguin urbanitzats en la data d'aprovació del pla territorial qualsevol que sigui el seu ús i que es trobin inclosos en l'àmbit que el Pla tipifica com a nucli o àrea urbana, d'acord amb el que assenyala l'article 3.3. Per tant s'exclouen del càlcul les àrees que els plànols assenyalen com a àrees especialitzades encara que siguin contigües.

4. L'àmbit de creixement que determinarà el Pla d'ordenació urbanística municipal comprèn els sectors de sòl urbanitzable i el sòl urbà no consolidat que estigui en disposició d'ésser desenvolupat per no contenir edificacions i usos de difícil desplaçament.

5. El sòl urbà no consolidat que estigui ocupat per teixits urbans o instal·lacions que hagin de ser objecte d'un procés de remodelació la complexitat del qual permet preveure que no es desenvoluparà dins dels primers 8 anys de vigència del Pla no es tindrà en compte en el càlcul. En tot cas, el Pla d'ordenació urbanística municipal haurà de justificar aquesta previsió.

6. El creixement que s'assenyala a l'apartat 2 comprèn els teixits urbans de base residencial i aquells destinats a l'activitat econòmica industrial o terciària que s'integren en la trama general de l'àrea urbana. El percentatge és màxim orientatiu del creixement que el Pla considera adequat per al termini 2006-2026. En cas que s'hagués d'excedir aquest màxim, encara que sigui en poca quantitat, s'haurà de justificar expressament per motius d'interès públic.

7. El planejament urbanístic definirà els àmbits de sòl urbà no consolidat i sòl urbanitzable constituents del creixement i farà explícita la comprovació que no excedeixen del límit establert en aquest article. Tanmateix, i amb la finalitat que les limitacions del creixement convencional no afectin negativament la solució de necessitats o oportunitats de millora de l'àrea urbana, s'admetrà com a justificació per sobrepassar si és necessari el límit d'extensió establert la provisió de sòl per als usos següents, d'acord amb les especificacions que s'assenyalen en aquest apartat:

- a) Habitatges de protecció pública.
- b) Establiments hotelers.
- c) Equipaments públics supramunicipals.
- d) Equipaments privats qualificadors del nucli i àrea urbana (culturals, turístics, científics, sanitaris, educatius, etc.).
- e) Propostes de compactació de sòl urbanitzable qualificat en el planejament vigent, d'acord amb el que assenyala l'article 3.15, apartat 2.

Es podrà sobrepassar el límit percentual que estableix l'apartat 2 en una superfície d'extensió que correspongui proporcionalment a la quantitat d'habitatges de protecció pública que el POUM proposi. En aquesta justificació d'extensió complementària no es tindran en compte, en el seu cas, els habitatges de protecció pública previstos que excedissin del 30% del parc total d'habitatges, existents i de nova creació, previstos pel POUM a l'àrea urbana.

Per a constituir justificació per sobrepassar el límit percentual establert, els equipaments i els establiments hotelers hauran d'estar en parcel·la exclusiva i tenir un projecte definit i un promotor compromès en el seu desenvolupament.

Aquestes justificacions per a provisions de sòl d'extensió que haguessin de sobrepassar el límit percentual establert seran vàlides també en les modificacions dels POUM.

Article 3.8*Creixement de reequilibri*

1. El Pla estableix aquesta estratègia en aquelles àrees i nuclis urbans de poca extensió, condicions de limitada connectivitat i/o poca disponibilitat de sòl amb aptitud per ésser urbanitzat, on el creixement ha d'adequar-se a les dinàmiques demogràfiques i econòmiques del municipi, però no és aconsellable que es dimensioni per acollir creixements exògens més enllà dels necessaris per reequilibrar l'estructura d'edats.

2. D'acord amb aquesta estratègia els plans d'ordenació urbanística municipal corresponents faran les previsions de sòl necessàries per

satisfer la demanda d'habitatges i llocs de treball que resulta de les circumstàncies demogràfiques i laborals del nucli o àrea urbana i del municipi.

3. En els municipis amb diversos nuclis urbans o àrees urbanes on no es prevegin estratègies de creixements quantitativament superiors a la de reequilibri, l'àrea que tingui establerta aquesta estratègia podrà preveure sòl de creixement que respongui també a les necessitats de creixement endogen d'aquelles altres àrees -especialitzades residencials, de canvis d'ús o de millora i completió- que no es satisfacin en l'àrea d'origen.

4. La determinació de les necessitats de creixement de reequilibri es farà en el moment de l'elaboració i revisió del POUM i per al seu termini, d'acord amb els criteris que assenyalen l'article 3.12.

5. Per a la conversió de les necessitats en previsions de sòl, els plans d'ordenació urbanística municipal aplicaran les densitats d'habitatge, el nivell mitjà d'ocupació dels habitatges i els estàndards de sostre/sòl per lloc de treball adequats al teixit del municipi, com també les reserves necessàries d'espais lliures públics i equipaments en funció del creixement previst.

6. Per a la quantificació de la superfície de sòl urbanitzable a preveure es tindrà en compte també la capacitat del sòl urbà per rebre nova edificació d'habitatge i d'activitat, amb el benentès que caldrà optimitzar la utilització del sòl urbà enfront de l'opció d'urbanitzar nou sòl. L'extensió de sòl urbanitzable que resulti del càlcul es podrà augmentar en un 30% com a factor de flexibilitat i atès el ròssec propi dels processos d'urbanització. L'extensió de sòl urbanitzable que resulti de l'aplicació d'aquest article no excedirà en cap cas del 30% de la superfície del sòl urbà consolidat determinat d'acord amb el que estableix l'article 3.7.

7. En la determinació de l'àmbit de sòl urbanitzable en els plans d'ordenació urbanística municipal seran d'aplicació els criteris que expressa l'apartat 7 de l'article 3.7.

8. En el cas que les necessitats de creixement determinades d'acord amb el que disposa l'article 3.12 resultin negatives, no es preveurà sòl urbanitzable, si bé es podrà mantenir en la revisió del planejament urbanístic l'expectativa d'edificació de tot l'àmbit classificat com a sòl urbà.

9. En tot cas, s'admetrà en els nuclis als quals s'assigna l'estratègia de creixement de reequilibri la possibilitat de petits creixements que es regula a l'apartat 2 de l'article 3.10.

Article 3.9

Canvis d'ús i reforma

1. Les actuacions pròpies de l'estratègia de canvis d'ús i reforma són, en diversa mesura, adequades també per a totes les àrees urbanes per a les quals el Pla assenyalen estratègies de creixement en extensió, d'acord amb el principi que abans de l'extensió urbana cal optimitzar l'ús de l'àrea urbana existent.

2. El Pla estableix específicament aquesta estratègia en aquelles àrees que han exhaurit o estan en vies d'exhaurir les disponibilitats de sòl adequat per a l'extensió de la urbanització, però que, per les seves significació i localització, poden millorar el seu paper com a àrees urbanes en l'estructura territorial, atès que es troben en alguna de les circumstàncies següents:

a) Tenen una desproporció significativa entre habitatges i llocs de treball.

b) Són àrees amb potencial de transformació interna per obsolescència de teixits urbans o industrials i d'instal·lacions o infraestructures.

c) Tenen una proporció elevada de segona residència susceptible d'anar convertint-se en habitatges principals.

L'objectiu d'aquesta estratègia és fomentar la mixticitat d'usos de les àrees urbanes que afavoreixi el reequilibri residència-treball. Aquesta estratègia ha de permetre, per altra banda, el manteniment i reforçament del seu paper com a polaritat urbana que han assolit algunes àrees que avui ja no tenen possibilitats raonables d'expandir-se.

3. D'acord amb aquesta estratègia els plans d'ordenació urbanística municipal corresponents centraran les seves propostes en els canvis d'ús i les reformes urbanes necessàries per assolir els objectius assenyalats. Les possibilitats de densificació raonable i de generar plusvàlues per canvis d'ús han d'ésser considerades pels plans d'ordenació urbanística com a eines de gestió encaminades a la millora d'aquestes àrees urbanes.

4. L'estratègia de canvis d'ús i reforma interior es considera compatible amb algunes extensions urbanes amb l'objectiu d'assolir una configuració i uns límits més adequats de l'espai urbà, que poden comportar en el planejament urbanístic la previsió del sòl urbanitzable que fos necessari per a aquesta finalitat.

Article 3.10

Millora urbana i completió

1. El Pla estableix aquesta estratègia en aquells nuclis urbans i àrees urbanes que per la seva petita dimensió no tenen capacitat per estructurar extensions urbanes o que no disposen de sòl físicament apte per a la urbanització o que tenen un baix nivell d'accessibilitat. L'objectiu d'aquesta estratègia és la recuperació i millora d'aquests nuclis com a patrimoni urbanístic, mitjançant el foment de la residència associada a les activitats rurals, a les activitats professionals desconcentrades, i a la segona residència de reutilització, i també als serveis turístics de qualitat i petita escala.

2. D'acord amb aquesta estratègia, els plans d'ordenació urbanística municipal corresponents se centraran en el manteniment, la reconstrucció i millora de les trames urbanes existents amb especial atenció al manteniment de la tipologia arquitectònica dominant en el lloc. Tanmateix els plans d'ordenació urbanística municipal podran determinar, mitjançant la delimitació i l'ordenació precisa del sòl urbà d'aquestes àrees, petites extensions encaminades a la completió de l'assentament, la regularització de la franja perimetral o, en el seu cas, a ubicar correctament un nou element d'activitat econòmica o equipament. Els petits creixements seran suficients per a atendre les necessitats internes del nucli. Llevat del cas que no fos possible per les condicions físiques de l'entorn (forts pendents, talls orogràfics, riscs o incompatibilitat per protecció paisatgística aprovada).

3. Els objectius i línies d'acció de l'estratègia de consolidació urbana aquí assenyalats s'han de considerar adequats també per a qualsevol nucli de petita grandària encara que s'hi hagin establert estratègies que possibiliten una major extensió de l'àrea urbana.

4. L'assenyalament d'aquesta estratègia en nuclis que formin part del sòl no urbanitzable en municipis amb planejament d'ordenació urbanística municipal, o que no tinguin establert el seu règim de sòl per estar en municipis sense planejament, no implica la seva necessària classificació com a sòl urbà en la revisió o formulació del pla municipal. El POUM podrà mantenir el règim de sòl no urbanitzable si es considera l'adequat per a la consecució dels objectius urbanístics que pretengui, dins dels límits establerts per aquest article.

Article 3.11

Estratègia de manteniment del caràcter rural

1. Mitjançant l'establiment d'aquesta estratègia, el Pla regula dos tipus d'entitats existents:

a) les formades per agrupacions d'edificacions rurals que mantenen una clara separació entre elles, on estableix que caldrà que es mantingui la configuració dispersa de l'assentament i s'eviti una compactació contradictòria amb el seu caràcter estrictament rural;

b) les que presenten una estructura compacta, de petita magnitud, resultat de l'adaptació morfològica a una singularitat del territori, on estableix que es mantingui aquesta configuració.

2. Els plans d'ordenació urbanística municipal inclouran aquests assentaments en el sòl no urbanitzable i establiran les normes adequades per al manteniment del seu caràcter. Tanmateix no s'exclou, quan estigui justificat per algun objectiu d'interès públic, que alguna d'aquestes àrees es pugui incloure en una delimitació de sòl urbà amb una ordenació que asseguri el manteniment del seu caràcter.

Article 3.12

Determinació de les necessitats de creixement de reequilibri

Als efectes del que disposa l'article 3.8, es calcularan les necessitats de creixement d'un nucli, àrea urbana o municipi a partir dels components i criteris següents:

a) Nous habitatges previsibles per necessitats d'emancipació en l'horitzó del Pla en funció de l'estructura d'edats de la població resident. En la determinació del càlcul dels habitatges necessaris, es tindran en compte els habitatges no utilitzats que excedeixin del 7% del parc total d'habitatges.

b) Habitatges necessaris per fer possible en termes quantitius la residència en el municipi de les persones que ocupen els llocs de treball existents.

c) Espais per a llocs de treball que facin possible en termes quantitius el treball en el municipi de la població ocupada resident prevista.

d) Habitatges per a noves llars exògenes que tendeixin a reequilibrar les franges d'edat de 20 a 40 anys amb relació a les franges de 40 a 60. Els habitatges comptabilitzats amb aquesta finalitat hauran d'ésser de protecció pública.

e) No es comptabilitzaran com a necessitats les derivades de demandes no considerades en aquest article, en especial les de segona residència. Tanmateix els habitatges ja existents que es destinin a segona residència no es tindran en compte en el càlcul de l'oferta disponible.

Article 3.13

Gradualitat i continuïtat física de les actuacions d'extensió

Les revisions del planejament urbanístic dels municipis l'adaptaran a les estratègies de desenvolupament que el Pla estableix per a cada àrea urbana o especialitzada del territori. Així mateix, el planejament urbanístic municipal establirà mesures per tal que el creixement per extensió es produeixi de manera gradual i contínua respecte a l'assentament existent i es mantingui una proporcionalitat entre l'extensió de les àrees en procés d'urbanització i l'àrea urbana consolidada.

Article 3.14

L'ordenació de les àrees d'extensió i de reforma urbana en el planejament urbanístic

1. Els instruments de planejament urbanístic general, d'acord amb les condicions derivades de les estratègies que el Pla assigna a cada àrea urbana del territori, delimitaran i definiran les característiques de les àrees d'extensió i reforma urbana que proposin desenvolupar.

2. Les noves trames urbanes d'extensió o reforma regulades pel planejament general respondran als criteris d'estalvi de sòl i de proporcionalitat entre població i llocs de treball localitzats interpretats en el conjunt de l'àmbit municipal o plurimunicipal- objecte de planejament. En aquells àmbits on s'elaborin plans directores urbanístics de propòsit general, aquests determinaran la distribució quantitativa aproximada dels habitatges i llocs de treball que es preveuen en els municipis compresos, tot mantenint la coherència entre ambdues quantitats.

3. Les noves trames urbanes s'adequaran a les condicions topogràfiques de l'espai on s'ubiquin i, sense perjudici de les solucions concretes d'ordenació adequades en cada cas, establiran relacions de continuïtat i harmonia formal amb les trames existents. Caldrà extreure l'observança d'aquests criteris en aquelles àrees i nuclis que per la seva visibilitat són components significatius del paisatge.

4. Els plans d'ordenació urbanística municipals, i els plans directores si s'escau, proposaran les regulacions que compatibilitzin els criteris assenyalats a l'apartat 2 amb l'exigència de coherència formal i tipològica assenyalats a l'apartat 3, com també, en el seu cas, amb els objectius de creació d'espai específic per a activitats econòmiques a què fa referència l'article 3.18. En tot cas, els objectius de compactació i densificació que es deriven del criteri d'estalvi de sòl no seran argument acceptables per a la ruptura estrident de les pautes formals de les àrees i nuclis urbans existents.

Article 3.15

Estratègies per a les àrees especialitzades

1. Són objectius del Pla la minimització de les àrees especialitzades aïllades, de manera especial les d'ús residencial, i l'augment de la integració urbana d'aquelles que estan en contigüitat amb nuclis urbans o àrees urbanes complexes. Seran per tant propostes coherents amb els objectius del pla territorial aquelles que les revisions dels POUM facin en el sentit de disminuir el sòl qualificat per al desenvolupament d'àrees especialitzades aïllades i aquelles altres encaminades a aconseguir una major integració de les àrees especialitzades que són contigües a les àrees urbanes.

2. Quan sigui necessari per facilitar la supressió de qualificacions urbanístiques existents que possibiliten el desenvolupament de noves àrees

especialitzades en localitzacions contradictòries amb els objectius del Pla, les revisions del POUM podran proposar, en substitució, extensions dels nuclis urbans i àrees urbanes que continguin similar nombre d'habitatges o superfície d'activitat econòmica, sempre que es respectin les condicions que assenyalava l'article 3.14.

La supressió d'àrees qualificades que, per causa de la seva localització, topografia, falta d'accessibilitat o dificultat de dotació de serveis, siguin d'improbable urbanització no podrà motivar la creació d'extensions de substitució en els termes establerts en aquest apartat.

3. El Pla estableix les següents estratègies que s'assignen a cadascuna de les àrees especialitzades existents en el territori:

a) Consolidació. Es reconeix la realitat de la implantació o la possibilitat de desenvolupament d'acord amb el planejament vigent, sense perjudici de l'assenyalat en els apartats 1 i 2.

b) Canvi d'ús/reforma. S'assenyala en aquelles àrees que caldria transformar per tal que tinguin una funció en el territori que aprofiti millor, des del punt de vista de l'interès públic, els avantatges de la seva localització.

c) Extensió. S'assenyala en aquelles àrees en què, per la seva localització i condicions de l'entorn, un augment de la seva dimensió es considera una alternativa preferible a la de noves implantacions menors separades, per l'efecte polaritzador i pels avantatges en la racionalització de la mobilitat i en la dotació de serveis que es poden derivar d'aquesta opció.

d) Extinció o reducció. S'assenyala en aquelles àrees físicament existents o previstes pel planejament urbanístic que poden afectar de manera especialment greu els valors o la potencialitat del territori. En aquests casos es considera socialment rendible abordar l'extinció, total o parcial, d'aquestes àrees encara que no pogués ser a curt termini.

4. Les àrees especialitzades per a les quals no s'assenyali en els plànols cap estratègia concreta, s'entendrà que el Pla els assigna la de consolidació.

5. Les estratègies d'extensió, canvi d'ús i reforma, així com l'objectiu d'extinció, requeriran la seva concreció en el planejament urbanístic.

6. El Pla proposa, en alguns casos, la creació de noves àrees especialitzades d'activitats econòmiques, ja sigui perquè aquestes àrees no poden tenir cabuda en els creixements dels nuclis urbans i àrees urbanes formats per teixits complexos o perquè convé que constitueixin un nou punt de referència territorial. La definició d'aquestes àrees pot ser en termes quantitativs i d'adscripció a un àmbit territorial. L'assenyalament en els plànols, si s'escau, pot tenir, segons els casos, diferent grau de concreció en els seus límits i localització. La localització i delimitació precisa de l'àrea es farà mitjançant els instruments urbanístics adients en cada cas. Quan es tracti de noves àrees d'activitat econòmica d'interès plurimunicipal, l'assenyalament de la nova àrea especialitzada comporta l'establiment de l'àmbit de gestió supramunicipal i que l'actuació es concreti d'acord amb el que assenyalava l'article 5.3.

Article 3.16

Determinacions específiques en estratègies de desenvolupament d'àrees especialitzades: àrea d'Empuriabrava

Per a l'àrea d'Empuriabrava el Pla estableix l'estratègia de canvi d'ús i reforma amb els objectius d'afavorir l'ús residencial principal en el seu parc d'habitatges, la ubicació d'activitats econòmiques, dotar-la dels equipaments que pot requerir la seva evolució cap a una àrea urbana complexa, i millorar qualitativament la seva façana a l'entorn de la carretera C-260, que constitueix la seva via d'accés i de relació amb el nucli històric de Castelló d'Empúries i amb Roses.

Per a la consecució dels objectius que s'assenyalen, el planejament urbanístic municipal podrà proposar les extensions en el sòl de protecció preventiva que siguin justificadament necessàries.

Article 3.17

Extensions de les àrees especialitzades

En els casos que s'assenyalen en aquest article, les àrees especialitzades podran ésser objecte d'extensió mitjançant l'ocupació del sòl confrontant de protecció preventiva que es determini en la revisió, o modificació, del planejament d'ordenació urbanística municipal:

a) Quan el Pla preveu específicament la possibilitat d'extensió de l'àrea especialitzada.

b) Quan una nova àrea d'activitat econòmica de gestió plurimunicipal prevista i no localitzada pel Pla se situï en continuïtat en una àrea especialitzada assenyalada pel Pla.

c) En la revisió del planejament d'ordenació urbanística municipal es podrà localitzar part de les àrees d'extensió, quantificades en el marc de l'estratègia proposada a l'àrea urbana, com extensions de les àrees especialitzades que hi siguin contigües.

d) Per a ampliació de les instal·lacions o l'espai que sigui necessària per a la continuïtat d'una activitat econòmica espacialment unitària d'especial interès per al municipi i es donin les circumstàncies següents:

No és possible realitzar l'ampliació dins de l'àrea especialitzada delimitada en el Pla.

El sostre construït existent utilitzat per l'activitat és superior a 8.000 m² de sostre sobre rasant. Es podrà admetre també l'ampliació en casos de menor sostre si es tracta d'activitats intenses de gran projecció territorial i de difícil trasllat o, en àrees amb poca activitat econòmica intensiva, es tracti d'una activitat d'especial importància per als seus llocs de treball o per a la generació de riquesa a nivell comarcal o local.

e) Per a la ubicació d'equipaments i serveis de titularitat pública, compatibles amb els usos de l'àrea especialitzada.

L'ordenació i justificació de l'extensió de l'àrea especialitzada que es proposi d'acord amb l'assenyalat en els casos d) i e) es farà en la revisió o modificació del pla d'ordenació municipal, que inclourà, a més, l'estudi d'impacte i integració paisatgística de la proposta d'extensió a què fa referència l'article 6.4 d'aquestes normes.

Article 3.18

Limitacions físiques a l'extensió urbana

La concreció espacial del sòl urbanitzable per a l'extensió de les àrees urbanes o si s'escau, per a la delimitació de noves àrees especialitzades o d'actuacions d'interès estratègic, s'efectuarà a través dels instruments de planejament general urbanístic, d'acord amb el que el Pla estableix

al respecte. En aquesta concreció, el planejament urbanístic respectarà les condicions limitatives que en determinats llocs assenyalen les determinacions del Pla i que són les següents:

- a) Límits específics que no han d'ésser excedits per l'extensió de la urbanització.
- b) Separadors urbans que indiquen l'obligació de mantenir franges de sòl no urbanitzable que evitin el contacte entre possibles extensions urbanes. L'amplada d'aquests separadors no ha d'ésser inferior a 500 metres, llevat dels casos en què les situacions de fet no ho permetin.

Article 3.19

Activitat econòmica en nuclis urbans i àrees urbanes

1. El Pla adopta el criteri de fomentar la convivència d'activitats econòmiques i habitatge en els nuclis urbans i àrees urbanes. L'ordenació urbanística promourà aquesta convivència en aquelles zones on els tipus d'activitats i la tipologia d'edificació puguin mantenir un grau acceptable de compatibilitat.

2. En el cas que el nucli o àrea urbana necessiti una àrea específica d'activitats poc compatibles funcionalment o tipològicament amb els teixits d'habitatge, podrà crear-la en l'àmbit del seu sòl urbà o de les extensions que, d'acord amb l'estratègia establerta pel Pla, puguin portar-se a terme. La creació d'aquestes àrees d'activitat econòmica mantindrà el criteri de proporcionalitat entre llocs de treball i població ocupada resident del nucli i àrea urbana o del municipi, es disposarà en continuïtat amb les trames urbanes existents o previstes pel planejament i es tractarà acuradament la seva imatge arquitectònica, en especial la transició tipològica amb els teixits existents. En el cas que la implantació de l'àrea d'activitat hagi de comportar un canvi important en la imatge exterior del nucli o àrea urbana caldrà sotmetre-la a les condicions d'integració paisatgística que assenyalen l'article 6.4.

Article 3.20

Habitatges de protecció pública

1. El Pla té entre els seus objectius el de propiciar la creació d'habitatge de protecció oficial per avançar cap a un territori socialment més sostenible que eviti la segregació espacial dels col·lectius econòmicament més febles. Es tindrà present aquest objectiu en la definició del planejament urbanístic dels municipis que s'ha d'elaborar d'acord amb les estratègies del sistema d'assentaments establertes pel Pla.

2. El Pla recomana que el planejament urbanístic augmenti la proporció mínima del 20% del sostre residencial de nova implantació que estableix l'article 57 del Text refós de la Llei d'urbanisme (Decret legislatiu 1/2005) quan es donin les circumstàncies següents:

Municipis amb una estratègia de creixement potenciat o de canvis d'ús i reforma interior.

Municipis on la demanda exògena pressiona el mercat a l'alça i el fa inabastable per a les noves llars del municipi.

Article 3.21

Determinació específica sobre els àmbits provinents de processos de parcel·lació rústica, en sòl no urbanitzable

Aquests àmbits, sobre els quals és d'aplicació la segona part de la disposició transitòria onzena del Text refós de la Llei d'urbanisme (Decret legislatiu 1/2005), es mantindran en el

règim de sòl no urbanitzable en els planejaments urbanístics municipals. La situació volgutament allunyada dels nuclis urbans, la parcel·lació de molt baixa densitat -bàsicament un habitatge per hectàrea de sòl- o el desenvolupament al llarg de camins rurals, són característiques distintives d'aquestes parcel·lacions que no les fan susceptibles d'incorporar-se al sistema d'assentaments amb la classificació en règim de sòl urbanitzable o urbà.

Article 3.22

Conservació de zones humides i espais d'interès geològic en el planejament urbanístic

Les zones humides o els espais d'interès geològic que puguin quedar inclosos en àmbits on es desenvolupi una actuació d'interès territorial, regulada a l'article 1.14, o en un desenvolupament urbanístic, seran objecte d'una consideració singular que ha de garantir la seva conservació, la seva integritat, la seva funcionalitat ambiental i, si és el cas, el manteniment del seu valor com a referència visual.

TÍTOL IV

Sistema d'infraestructures de mobilitat

Article 4.1

Objecte

Mitjançant el sistema d'infraestructures de mobilitat, que comprèn la xarxa viària, la xarxa ferroviària i altres d'infraestructura fixa i també el sistema logístic i els intercanviadors nodals associats als anteriors, el Pla estableix la xarxa de connectivitat física -de persones i mercaderies- que permet un funcionament integrat de l'espai territorial, tant pel que fa a l'àmbit del Pla com als diversos àmbits superiors en què aquest s'insereix.

Article 4.2

Finalitat de les determinacions

1. Sense perjudici de la necessària coherència amb el planejament sectorial corresponent, la inclusió de determinacions per al sistema d'infraestructures de mobilitat en el Pla té les finalitats següents:

- a) Assegurar uns nivells de connectivitat adequats a les previsions de desenvolupament dels assentaments urbans.
- b) Contribuir a estructurar espacialment els sistemes d'assentaments urbans.
- c) Vincular l'accessibilitat als usos del sòl que es prevegin en el territori.
- d) Completar les xarxes bàsiques establertes en els plans sectorials amb altres traçats de menor rang que siguin rellevants a l'escala del Pla.
- e) Definir les condicions dels elements d'infraestructura que siguin funcionalment i espacialment significatius en l'àmbit del Pla.
- f) Propiciar un bon ajustament dels traçats a les condicions de la matriu biofísica del territori.

g) Establir les prioritats d'actuació en infraestructures en l'àmbit del Pla.

h) Assenyalar opcions possibles a llarg termini.

2. Aquests objectius tenen el rang de principis rectoris i hauran d'informar, en absència de determinacions normatives més específiques, la presa de decisions en els planejaments urbanístics, de les infraestructures i del medi ambient.

Article 4.3

Determinacions gràfiques del sistema d'infraestructures

a) Xarxes.

1. En la determinació gràfica de la xarxa viària i ferroviària el Pla distingeix:

La tipologia dels elements de la xarxa.

Les actuacions de desenvolupament dels elements de la xarxa.

2. La tipologia es determina d'acord amb el que estableix l'article 4.4.

Les actuacions que el Pla considera són:

Manteniment.

Nou traçat.

Condicionament.

El condicionament comprèn des de la millora al desdoblament del tram. Així mateix, i quan es justifiqui en el projecte, en trams on es proposa el condicionament es podran admetre subtrams de nou traçat.

3. Pel que fa als elements de nou traçat, el Pla adopta diferents nivells de concreció en funció del seu grau de definició projectual i altres circumstàncies concurrents:

Trams amb algun nivell de projecte: la representació gràfica pretén expressar amb la màxima precisió possible la planta del traçat projectat.

Trams sense projecte: la representació gràfica és indicativa i cal entendre que el projecte podrà introduir variacions significatives. La seva representació és segons els casos:

Figurativa: amb l'objectiu de donar una imatge aproximada del traçat final.

Esquemàtica: mitjançant línies trencades que expressen únicament la connectivitat entre punts.

4. El Pla distingeix, si s'escau, d'acord amb l'estratègia de desenvolupament territorial descrita a la memòria, quins trams de nou traçat són d'execució proposada pel Pla i quins constitueixen únicament un requeriment per tal que es faci, en els instruments a l'escala apropiada, una reserva de sòl i que aquesta es mantingui per possibilitar la construcció del tram quan es faci necessari pels fluxos de trànsit assolits.

Així mateix, el Pla assenyalen, en aquells casos en què no hi hagi prou elements de coneixement per prendre una decisió positiva o negativa respecte un nou tram viari o ferroviari, l'assenyalament de corredors en estudi per a una futura decisió més fonamentada.

b) Especificacions d'integració territorial.

El Pla assenyalen per a alguns trams viaris i ferroviaris i sense caràcter exhaustiu especificacions relatives a la integració en la topografia i a la preservació dels ecosistemes territorials. Aquestes especificacions hauran de ser tingudes en compte en la definició del projecte a fi d'incorporar-les-hi o de preveure, en cas de necessitat, les alternatives projectuals que puguin cobrir els mateixos objectius.

Les especificacions fan referència a l'assenyalament de trams en túnel, en viaducte i a la previsió d'altres solucions de permeabilitat entre els sòls que han de quedar als dos costats de la infraestructura.

c) Àrees de sòl associades a infraestructures.

El Pla assenyalen en els plànols les àrees de sòl associades a les xarxes d'infraestructures de mobilitat logístiques, ferroviàries, de servei viari, intercanviadors nodals, etc. -amb diversos graus de precisió segons es tracti d'àrees projectades, proposades del Pla localitzades o proposades no exactament localitzades, en aquest cas mitjançant figures geomètriques simbòliques.

Les àrees de sòl d'infraestructures de mobilitat assenyalades pel Pla seran motiu de concreció funcional, de delimitació precisa i de reserva de sòl en el planejament i els projectes sectorials específics i en el planejament urbanístic que les compregui en el seu àmbit.

També el Pla assenjala, amb els mateixos graus de precisió i amb caràcter informatiu, àrees de sòl destinades a altres infraestructures existents, projectades o previstes. Quan es portin a terme les modificacions del Pla a què fa referència l'apartat 5 de l'article 1.12, per incorporar les determinacions dels plans sectorials aprovats que tinguin incidència en el territori, les àrees d'infraestructures determinades per aquests plans passaran a integrar-se també a les determinacions del Pla, amb el grau de precisió addicional que, si escau, l'escala més detallada pot exigir.

Article 4.4

Tipologies de les xarxes viària i ferroviària

1. Sense perjudici de les tipologies corresponents als plans sectorials d'infraestructures de mobilitat i de la titularitat de les vies, el Pla director territorial, des de la perspectiva funcional i geogràfica que proporciona el seu àmbit espacial, adopta les tipologies següents per a la definició de les propostes de xarxa viària: autopistes i autovies, vies estructurants primàries, vies estructurants secundàries, vies estructurants suburbanes i vies integrades.

2. Les autopistes i les autovies són les vies segregades amb enllaços a diferent nivell i amb una secció de 2+2 carrils com a mínim que el Pla recull pel fet de tractar-se de vies existents, o proposades d'acord amb previsions viàries de caràcter general ja definides.

3. Les vies estructurants primàries són les que tenen un paper estructurant de primer ordre en l'àmbit del Pla. Aquestes vies, si es justifica en els plans sectorials i en els projectes de traçat, poden tenir secció d'autovia 2+2 o més si és necessari, però podran tenir seccions inferiors en altres casos. En tot cas, es preveu que aquestes vies siguin majoritàriament segregades.

4. Les vies estructurants secundàries són les que tenen un paper estructurant en l'àmbit del Pla de menor nivell que les anteriors. Seran majoritàriament no segregades i de secció 1+1, si bé poden tenir alguns trams segregats i de secció superior per les circumstàncies específiques d'aquests trams.

5. Les vies estructurants suburbanes són les que vertebren sistemes urbans plurimunicipals i tenen, per tant, nombroses connexions amb la xarxa local d'aquests sistemes. La funció estructurant pot ser l'ordre primari o secundari, amb independència de la secció que pot ser variable -nombre de carrils, tronc central segregat o no, existència de laterals, etc.- d'acord amb les condicions físiques i els requeriments de l'entorn.

6. Les vies integrades són les que, amb independència de la longitud de recorregut, tenen un grau d'integració elevat amb la topografia i les activitats del territori. Comprenen la major part de les que es poden denominar locals o paisatgístiques.

7. A més dels tipus de vies assenyalats en els punts anteriors, cal fer esment de la resta de vies locals i aquelles més específicament pròpies del medi rural, com els camins agrícoles, pistes forestals i vies pecuàries. El Pla proposa la conversió d'alguna d'aquestes en vies integrades per

augmentar el seu abast funcional, i preveu el manteniment de totes les altres vies rurals.

Dins d'aquesta classe de vies s'inclourien també les denominades vies verdes per a ús preferent de vianants i bicicletes que en alguns casos el Pla assenjala pel valor territorial que té el seu recorregut.

8. A la xarxa ferroviària el Pla distingeix entre línies d'altres prestacions i línies convencionals. Les primeres comprenen totes les línies amb prescripcions de projecte per a velocitat alta, com a mínim. Les línies convencionals comprenen totes les altres línies amb independència de l'ample de via.

Article 4.5

Desenvolupament de les propostes del sistema d'infraestructures

Les actuacions d'execució d'infraestructura viària i ferroviària i de les altres infraestructures de mobilitat que han de materialitzar les propostes i previsions del Pla es desenvoluparan d'acord amb les prescripcions següents:

a) Les característiques específiques de la via seran concretades als plans sectorials i als projectes de traçat que elaborin les administracions competents, d'acord amb la legislació aplicable i amb les determinacions que estableix aquest Pla territorial.

b) El planejament urbanístic general que compregui trams viaris previstos pel Pla territorial encara no executats, o sense projecte de traçat, definirà les reserves de sòl necessàries per construir-los. Així mateix, el planejament urbanístic general i, si escau, els plans especials urbanístics especificaran les condicions d'inserció de la via en l'entorn territorial i urbà.

c) El Pla director territorial assenjala algunes actuacions en matèria d'infraestructures de mobilitat que haurien de tenir prioritat en els programes d'actuació de les administracions competents. En tot cas, el conjunt d'actuacions proposades haurà de ser objecte d'execució dins del període que estableix l'horitzó temporal del Pla, sense perjudici de les modificacions que calgués introduir-hi si l'evolució del territori s'apartés substancialment de les hipòtesis adoptades.

d) Les actuacions que es refereixen a infraestructures que han estat objecte de concessió s'hauran d'executar una vegada aquesta hagi finalitzat, sense perjudici de possibles acords de l'administració competent amb l'empresa concessionària que en facilités una execució avançada.

Article 4.6

Condicions generals per a la implantació de noves infraestructures i per a l'ampliació de les existents

A més de complir les especificacions concretes que el Pla estableix, els projectes d'implantació de noves infraestructures o d'ampliació de les existents observaran, amb caràcter general, la condició de potenciar els seus efectes positius i de minimitzar el seu impacte, en particular pel que fa a:

1. Els efectes negatius a les àrees urbanes o en els seus àmbits d'extensió.

2. L'afectació de terrenys de valor natural o agrícola, per a la qual cosa s'ubicaran preferentment en sòl de protecció preventiva o de protecció territorial.

3. El trossejament de camps, prats i en general de les peces de sòl morfològicament rellevants.

4. La necessitat de desmuntis i terraplens, mitjançant una suficient adaptació de les rasants als terrenys i, si és el cas, la construcció de trams en viaducte o túnel.

5. L'efecte barrera, procurant la continuïtat dels camins i disposant els passos de fauna necessaris en funció de l'interès dels hàbitats de l'entorn.

6. Els efectes negatius sobre el cicle hidrològic i l'erosió del sòl.

7. La intrusió visual com a element negatiu en el paisatge.

Aquestes mesures, que s'han de tenir presents en totes les infraestructures, s'aplicaran amb especial cura en les carreteres que el Pla tipifica com "vies integrades" per tal que no es degradi la integració amb el territori i el paisatge que les caracteritza.

Article 4.7

Xarxa capil·lar

1. Les vies que s'assenyalen a l'apartat 7 de l'article 4.4 constitueixen la xarxa capil·lar d'irrigació del territori que serà objecte de programes específics d'inventari, manteniment i millora.

2. Mitjançant plans especials i projectes específics podrà completar-se la xarxa capil·lar existent amb nous itineraris territorialment significatius d'interès turístic o de lleure per a vianants, bicicletes, cavalls i modes similars.

3. El desenvolupament d'una xarxa per a bicicletes, en especial a les àrees més planes de l'Empordà, d'acord amb la línia estratègica 1 del Pla estratègic de la bicicleta de Catalunya, és un objectiu coherent amb les propostes d'aquest pla territorial. Amb aquesta finalitat, el Pla recomana l'elaboració d'un pla especial en l'àmbit de l'Empordà d'itineraris i carrils bici a preservar, millorar i crear.

TÍTOL V

Instruments de gestió supramunicipal

Article 5.1

Àmbits de cooperació municipal

El Pla, a partir de l'estudi del funcionament del mercat de treball, de la connectivitat intermunicipal i de les característiques del medi físic i també, en alguns casos, del coneixement de voluntats ja expressades de cooperació, delimita àmbits plurimunicipals que considera idonis per a l'establiment de fórmules de cooperació en les matèries pròpies del desenvolupament territorial. Aquest àmbits tenen, en alguns casos, finalitats específiques com les que s'assenyalen en els articles següents. En altres casos, el Pla proposa aquests àmbits com a suggeriments de cooperació intermunicipal, que poden facilitar un desenvolupament més articulat i satisfactori del territori d'acord amb les seves propostes.

Sense perjudici que es pugui adoptar l'àmbit més convenient en cada cas, els àmbits proposats pel Pla són adients per a la cooperació en les actuacions d'habitatge de protecció pública a què fa referència l'article 3.20.

Les formes de cooperació en aquests àmbits podran adoptar les figures jurídiques -mancomunitats, convenis, consorcis, etc.- que es considerin més adients per a la seva finalitat.

El Pla territorial recomana, com a àmbits de cooperació municipal els següents:

Sistemes de l'Alt Empordà:

1. Àmbit de les Salines-Bassegoda
 2. Àmbit de l'Albera
 3. Àmbit de Mar amunt
 4. Àmbit del sistema urbà de Figueres
 5. Àmbit de la badia de Roses nord
 6. Àmbit del Fluvià
 7. Àmbit de la badia de Roses sud
- Sistemes del Baix Empordà:
8. Àmbit de Verges
 9. Àmbit del Baix Ter
 10. Àmbit de la Bisbal d'Empordà
 11. Àmbit del sistema urbà de Palafrugell
 12. Àmbit del sistema urbà de Palamós
 13. Àmbit del sistema urbà de Sant Feliu de Guíxols

Article 5.2

Planejament urbanístic supramunicipal

Per a la definició de continguts d'ordenació urbanística de caràcter supramunicipal que en el Pla no queden determinats amb prou detall per a assegurar la coherència espacial dels plans d'ordenació urbanística municipal, el Departament de Política Territorial i Obres Públiques promourà la formulació de plans directores urbanístics i plans especials en aquells àmbits plurimunicipals on es consideri convenient. En tot cas, el Pla manté les iniciatives d'aquells plans directores urbanístics que han de ser formulats d'acord amb anteriors resolucions del conseller de Política Territorial i Obres Públiques, com és el cas del Pla director urbanístic del sistema urbà de Figueres i el Pla director urbanístic del vessant meridional de la Serra de Rodes.

El Pla, sense perjudici de la possible conveniència de fer-ho també en altres àmbits, determina la formulació del Pla director urbanístic de l'àmbit format pels municipis de Palafrugell i Mont-ras. Alternativament, es podrà formular i tramitar la figura de coordinació dels planejaments urbanístics municipals adequada per garantir la programació de les polítiques supramunicipals de sòl i d'habitatge i la concreció de les infraestructures necessàries per al bon funcionament del continu urbà.

Igualment, el Pla recomana la formulació del Pla director urbanístic dels municipis que formen l'àrea urbana de la Bisbal d'Empordà (la Bisbal d'Empordà, Corçà, Cruïlles-Monells-Sant Sadurní de l'Heura i Forallac).

Article 5.3

Implantació d'àrees d'activitat econòmica d'interès plurimunicipal

1. La creació de nous polígons industrials o, en general, de noves àrees d'activitat econòmica i, si escau, l'extensió de les existents, quan per la seva dimensió tinguin efectes que transcendixin de l'àmbit del municipi, ha d'anar associada a un acord intermunicipal que permeti repartir de manera equitativa els beneficis i les càrregues de l'actuació.

2. El Pla assenyalat indicativament els àmbits plurimunicipals que poden ésser objecte de les actuacions a què es refereix aquest article. Els municipis compresos haurien de ser agents actius en les decisions relatives a la implantació i funcionament d'aquestes noves àrees d'activitat econòmica.

3. La iniciativa de desenvolupament de l'àrea que pot afectar terrenys d'un o de diversos municipis requereix l'acord de tots els municipis compresos en l'àmbit assenyalat pel Pla, acom-

panyat de l'establiment de fórmules que permetin una distribució equitativa dels beneficis i càrregues resultants de l'actuació. Els municipis que ho estimin oportú poden renunciar a participar-hi. Així mateix, els municipis confrontants amb els àmbits plurimunicipals establerts pel Pla podran demanar la seva incorporació a l'actuació i hi hauran d'ésser admesos si la seva implicació espacial amb la mateixa ho justifica. A aquests efectes, els municipis confrontants hauran d'ésser informats de les iniciatives d'actuacions d'interès plurimunicipal a què es refereix aquest article.

4. Quan l'actuació no es desenvolupi per falta d'acord entre els municipis de l'àmbit i es manifesti un interès territorial ampli de desenvolupar-la, la Generalitat de Catalunya podrà promoure-la mitjançant l'Institut Català del Sòl i proveirà els mecanismes adequats per a una redistribució equitativa de les càrregues i beneficis, d'ordre social i econòmic, que es preveu que tindran els municipis com a resultat de l'ordenació.

5. Les actuacions d'implantació d'àrees d'activitat econòmica es concretaran en els instruments d'ordenació urbanística que siguin necessaris. Si l'actuació comprèn sòl de protecció territorial o no ha estat prevista pel Pla haurà de seguir el procediment que estableix l'article 1.14.

6. Les iniciatives de noves àrees d'activitat econòmica hauran de preveure i garantir en el seu planejament els accessos des de la xarxa viària i la dotació dels subministraments energètics que siguin necessaris en funció de les dimensions de l'àrea i de les activitats previstes. Així mateix, es preveuran en el planejament de l'actuació les reserves d'espai per a la ubicació de les subestacions de transformació necessàries.

7. Els àmbits plurimunicipals per a les actuacions d'implantació de noves àrees d'activitat econòmica que preveu el Pla són els següents:

- La Jonquera/Agullana
- Castelló d'Empúries/Roses
- Àmbit del Pla director urbanístic de Figueres
- La Bisbal/Corçà/Cruïlles, Monells i Sant Sadurní de l'Heura/Forallac
- Albons/Belcaire/l'Escala/Viladamat
- Torroella de Montgrí/Gualta/Ullà
- Mont-ras/Regencós/Palafrugell/Pals/Begur
- Calonge/Palamós/Vall-llobrega
- Sant Feliu de Guíxols/Santa Cristina d'Aro/
- Castell-Platja d'Aro

Article 5.4

Cooperació per a la promoció d'habitatge de protecció pública

Per tal que la construcció d'habitatges de protecció pública, a la qual s'han de destinar les cessions d'aprofitament urbanístic d'ús residencial d'acord amb el que assenyalava l'article 156 del Text refós de la Llei d'urbanisme (Decret legislatiu 1/2005), pugui portar-se a terme en promocions de dimensió adequada, podran posar-se en comú quantitats dineràries, resultants de les cessions, o de la seva alienació, procedents de diferents municipis i destinar-se a la construcció d'habitatge de protecció pública localitzat en un d'aquests municipis. Per al desenvolupament de l'actuació, els municipis interessats adoptaran la fórmula de cooperació més adequada a les característiques de l'actuació, dins de la qual haurà de quedar justificat de

manera fefaent el destí efectiu del valor de les cessions a la provisió d'habitatges de protecció pública.

TÍTOL VI

Paisatge

Article 6.1

Normes territorials sobre el paisatge

1. El paisatge, en tant que resultat perceptible de la interacció entre les activitats humanes i la matriu biofísica del territori, constitueix matèria de planejament territorial. El Pla, pel fet que estableix regulacions que afecten els sistemes bàsics del territori, intervé en tot cas, de manera indirecta, en l'evolució del paisatge. Tanmateix, el Pla estableix també en aquest títol normes encaminades a regular directament els fenòmens de transformació del paisatge.

2. Entesos el paisatge i la seva percepció social com a fenòmens evolutius i canviants al llarg del temps, la finalitat de les regulacions d'ordre específicament paisatgístic és propiciar que l'evolució del paisatge sigui harmònica amb l'evolució de la sensibilitat social, sense perjudici de fixar, amb un objectiu de permanència indefinida, aquells elements, paratges o pautes paisatgístiques d'especial valor patrimonial ja sigui per la seva excel·lència estètica o pel seu valor identitari.

Article 6.2

Condicions generals per a les transformacions del sòl en els paisatges rurals

1. Tot assumint el fet de la inevitable evolució del paisatge, el Pla adopta el criteri de preservar-lo i recrear-lo quan sigui possible, davant dels riscos de la progressiva banalització de l'espai.

2. Sense perjudici de les toleràncies que calgui admetre en operacions d'interès estratègic general expressament aprovades per la Generalitat de Catalunya, els projectes de transformació del territori rural compliran les condicions següents:

a) Les actuacions de transformació de sòls han de mantenir l'escala de la compartimentació de l'espai agrícola productiu en les diverses peces (camps o unitats de producció agrícola) que, amb la seva dimensió, proporció, ritme i seqüència, defineixen els diversos paisatges rurals.

b) Cal mantenir les característiques dels elements de separació entre unitats productives, ja siguin murs de pedra o altres materials, o bé marges o espais residuals que concentren el desnivell i que poden presentar diferents tractaments vegetals (brolles, retalls de bosc, filetes d'arbres, etc.).

c) Per tal de mantenir la biodiversitat en els àmbits predominantment agrícoles, cal conservar les peces relictives de bosc consolidat o antic.

d) Convé conservar i mantenir la xarxa de drenatge natural del territori (riures, torrents, còrrecs, etc.) com a components destacats del mosaic agroforestal característic del paisatge de Catalunya.

e) Són objecte de protecció, i en principi s'han de conservar, la xarxa de camins rurals, les infraestructures de rec i les construccions d'abric tradicionals complementàries de l'ús agrari, sense perjudici de les obres de manteniment i millora que siguin necessàries. Caldrà, a més, pel

que fa als camins, mantenir-los oberts i accessibles.

f) En l'obertura de camins i en l'estesa de xarxes d'infraestructura de servei local, s'aprofitaran els canals de pas i els corredors existents i se seguiran les actuals vies de comunicació procurant mantenir la unitat de les explotacions i mirant d'evitar la fragmentació dels camps.

3. L'autorització dels projectes de transformació del sòl que hagin d'afectar el paisatge rural requerirà un informe preceptiu de l'òrgan de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, competent en matèria de paisatge.

4. Els departaments competents establiran programes d'ajuts i incentius per tal que l'observança de les condicions paisatgístiques que assenyala aquest article no gravin significativament l'activitat agrària.

Article 6.3

Condicions generals per a les edificacions aïllades

1. Les edificacions que s'ubiquen separades dels assentaments urbans són alteracions potencials al paisatge existent i, sense perjudici de les regulacions motivades per altres objectius, convé que estiguin subjectes a regulacions d'ordre paisatgístic.

2. A l'efecte d'aquest article, es consideren edificacions aïllades les que es poden construir en sòl no urbanitzable a l'empara del que estableix l'article 47 del Text refós de la Llei d'urbanisme (Decret legislatiu 1/2005) i també aquelles altres que estaran aïllades de fet encara que s'ubiquin en peces de sòl que es classifiquen com a urbanitzables o urbanes amb la finalitat de possibilitar la implantació de l'ús i la construcció, en no estar aquests compresos entre els admissibles en sòl no urbanitzable.

3. Les edificacions aïllades podran, segons els casos, seguir les següents estratègies d'integració en el paisatge:

Harmonització

Mimesi/camuflatge/ocultació

Monumentalització

L'estratègia d'harmonització és preferent i pretén que les noves edificacions s'integrin en el paisatge com a components positius, o com a mínim neutres, pel que fa a la qualitat d'aquest paisatge. L'estratègia d'ocultació és la indicada en aquells casos en què no és possible assolir un grau acceptable d'harmonització i la integració només és possible adoptant les mesures adequades per a ocultar o fer escassament perceptible la imatge de la implantació. Aquesta estratègia pot complementar, quan convingui, la d'harmonització. Excepcionalment es podrà optar per l'estratègia de monumentalització, que pot ser indicada per a determinades construccions en què la seva imatge hagi de passar a ser un component principal del paisatge. L'oportunitat d'aquesta estratègia requerirà un informe favorable de la Direcció General d'Arquitectura i Paisatge.

4. En defecte de regulacions específiques per a les diferents unitats de paisatge establertes per les directrius de paisatge derivades dels catàlegs, les edificacions hauran de complir les condicions que s'assenyalen a la disposició transitòria primera, sense perjudici del compliment de les normes contingudes en plans urbanístics quan siguin més restrictives o específiques.

5. Les edificacions que pel seu caràcter optin per l'estratègia de monumentalització no estaran subjectes a les limitacions assenyalades

a la disposició transitòria primera, sense perjudici de l'observança de les distàncies i servituds i d'altres condicions establertes amb criteris funcionals, de seguretat i ecològics. L'autorització d'aquestes edificacions requerirà un informe preceptiu de l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de paisatge. En defecte de valoracions de major rang, l'apreciació que l'edificació segueix una estratègia d'integració per monumentalització la farà l'ens que hagi de donar la llicència.

6. Els projectes de construccions destinades a activitats agrícoles, ramaderes, d'explotació de recursos naturals o, en general, rústiques, s'han de sotmetre al procediment regulat per l'article 48 del Text refós de la Llei d'urbanisme (Decret legislatiu 1/2005) si en el seu conjunt superen algun dels paràmetres següents:

ocupació en planta 500 m²

sostre 1.000 m²

7. Aquelles edificacions compreses entre les autoritzables segons el que determina l'article 47 del Text refós de la Llei d'urbanisme (Decret legislatiu 1/2005), que per motius funcionals inevitables hagin de situar-se en una ubicació en la qual pels seus requeriments de forma no pugui complir algunes de les condicions establertes, utilitzarà els mitjans adequats, en especial l'arbrat i les barreres visuals vegetals, per tal d'assolir un grau d'integració acceptable en el paisatge.

Article 6.4

Estudis d'impacte i integració paisatgística

1. Per a l'atorgament de llicències de moviments de terres, de construcció d'infraestructures i d'edificació i instal·lació d'aquells elements que hagin de tenir una presència visual rellevant en el territori, s'incorporaran al projecte tècnic que ha d'acompanyar la sol·licitud d'autorització els estudis necessaris per mostrar-ne la inserció en el paisatge i que permetin avaluar-ne els efectes. En aquells casos en què l'autorització requereixi prèviament l'aprovació d'un instrument urbanístic, aquest ja inclourà un primer estudi paisatgístic adequat al tipus de determinacions pròpies de l'instrument.

2. Els estudis a què es refereix aquest article es corresponen, en contingut i finalitat, amb l'estudi d'impacte i integració paisatgística a què fan referència l'article 48.1.b) del Text refós de la Llei d'urbanisme (Decret legislatiu 1/2005) i la Llei 8/2005, de protecció, gestió i ordenació del paisatge i les normatives que les desenvolupen. En els casos en què calgui la tramitació dels subsegüents informes d'impacte i integració paisatgística s'efectuarà d'acord amb allò que estableixen la Llei esmentada, els instruments que la desenvolupin i la disposició transitòria tercera d'aquestes normes.

3. Als efectes del que estableix l'apartat 1, a més de les infraestructures que per la seva naturalesa siguin visualment rellevants, s'entendrà que també ho són totes les edificacions de localització aïllada, incloses aquelles motivades per les activitats agrícoles, ramaderes i primàries en general, els grans equipaments comercials i també aquelles situades en les franges exteriors dels nuclis urbans, en especial aquelles que per la seva envergadura -volum, alçada, longitud de façana- puguin tenir una presència important en la futura imatge del nucli urbà. També s'han de considerar visualment rellevants aquelles actuacions d'urbanització o d'edificació formalment

diferenciades de les àrees urbanes que s'admetin en sòl de protecció territorial o preventiva.

4. L'estudi d'impacte i integració paisatgística partirà d'una anàlisi estructural i formal del paisatge existent i comprendrà com a mínim un mapa de visibilitat amb les conques visuals dels elements en estudi, seccions i alçats territorials de la implantació dels edificis i del moviment de terres necessari, imatges principals dels nous edificis o construccions presentades en el seu context paisatgístic, com també l'explicació de les solucions complementàries d'integració adoptades: materials, colors, vegetació, etc.

5. Quan la integració paisatgística no sigui satisfactòria es denegarà l'aprovació o l'autorització en aquells casos en què es consideri que no hi ha cap fórmula raonable que solucioni els problemes constatats. En els altres casos, es requerirà el promotor de la construcció, edificació o instal·lació perquè introdueixi les esmenes necessàries per tal que la integració sigui satisfactòria. La resolució de l'administració especificarà els canvis que calgui introduir en el projecte per fer-lo paisatgísticament acceptable.

6. Els elements de referència per a l'avaluació del grau d'integració paisatgística són les disposicions al respecte que estableixen aquestes normes i de manera especial els articles 6.2 i 6.3, les directrius del paisatge quan s'incorporin al Pla, i les normes que es continguin en els instruments de planejament urbanístic.

Article 6.5

Les edificacions agràries en el paisatge rural

1. El Pla reconeix que les activitats agràries han estat constructores del paisatge rural que coneixem i que, com a bé col·lectiu, cal que es preservi el seu nivell de qualitat. Amb aquesta finalitat, el Pla estableix condicions per tal que les edificacions motivades per aquestes activitats siguin coherents amb els valors de paisatge que l'agricultura, la ramaderia i la silvicultura contribueixen a crear.

2. Les edificacions agràries, quan no estiguin integrades en un nucli urbà, compliran les condicions que el Pla estableix en l'article 6.3 per a totes les edificacions aïllades i requeriran per ésser autoritzades la incorporació al projecte d'un estudi d'integració paisatgística, les finalitats i contingut del qual estableixen l'article 6.4 i es precisen en aquest article.

3. El contingut de l'estudi d'integració paisatgística de les edificacions agràries s'adequarà a la transcendència visual que puguin tenir l'edificació i comprendrà, com a mínim:

Recull d'imatges de l'edificació des d'un conjunt de punts representatius de la seva percepció en el territori que permetin avaluar el seu impacte visual en el paisatge.

Propostes de tractament de façanes i cobertes.

Mesures complementàries d'integració: vegetació, arbrat, etc.

Memòria explicativa i justificativa de la integració paisatgística proposada.

4. Quan en funció de les característiques de les diverses àrees o unitats de paisatge s'haguessin establert condicions específiques o s'haguessin homologat prototipus per a les diverses necessitats d'edificacions agràries, l'estudi d'integració paisatgística podrà limitar-se a expressar la subjecció a les esmentades condicions o prototipus de l'edificació.

5. En defecte de determinacions específiques sobre edificacions agràries referides a àrees o unitats de paisatge, els plans d'ordenació urbanística municipal podran establir-les dins l'àmbit del municipi. En tot cas, el planejament municipal ha d'establir les pautes d'integració formal i funcional de les edificacions i usos agraris que s'hagin de produir en contigüitat o en l'entorn immediat dels nuclis urbans.

6. Les edificacions d'agricultura i ramaderia intensives (hivernacles, granges, etc.) que hagin d'ubicar-se en sòl de protecció especial incorporaran a l'estudi d'impacte i integració paisatgística les consideracions relatives a la seva inserció en l'entorn territorial d'acord amb el que assenyala l'article 2.6, l'abast de les quals s'adequarà a la importància de la implantació i a les condicions de l'entorn on s'ha d'ubicar.

Article 6.6

Unitats de paisatge

1. Amb la denominació d'unitats de paisatge, el Pla assenyala àmbits territorials en què el paisatge assoleix una identitat clarament perceptible i en els quals es proposa tractaments específics per afavorir-ne el manteniment dels valors o per minimitzar-ne els aspectes negatius de la possible evolució.

2. Les unitats de paisatge proposades pel Pla es delimiten en els plànols i són les que s'especifiquen tot seguit:

1. Serra de l'Albera
2. Valls de Colera
3. Campmany-Vilajuïga
4. La Jonquera
5. Rodalia de Figueres
6. La Muga
7. El Fluvià
8. Rodalia de Castelló d'Empúries
9. Plana de Navata
10. Garriga d'Empordà
11. Maçanet de Cabrenys
12. Sistemes de costa de l'Alt Empordà
13. Rodalia de Vilopriu
14. La Farga
15. Les Gavarres
16. El Montgrí
17. Rodalia de la Bisbal
18. El Ter
19. Vall d'Aro
20. Corredor de Palafrugell
21. Sistemes de costa

3. Mitjançant els instruments previstos a la legislació sobre el paisatge es podran definir noves o diferents unitats i règims normatius que seran incorporats a l'ordenació territorial que defineix el Pla, d'acord amb el que estableix l'article 6.7.

4. Tanmateix, mentre no s'hagin desenvolupat aquells instruments, les unitats definides al punt 2 seran de referència per a l'establiment de normatives específiques en els POUM o en plans especials de protecció del paisatge.

Article 6.7

Catàlegs i directrius del paisatge

1. D'acord amb el que disposa la Llei de protecció, gestió i ordenació del paisatge s'elaborarà i aprovarà un catàleg de paisatge que comprèn tot l'àmbit del Pla, el qual establirà els objectius de qualitat paisatgística i la informació paisatgística necessària per als processos

d'avaluació ambiental de plans i programes, per als estudis d'impacte ambiental i per als estudis d'impacte i d'integració paisatgística. Així mateix, el catàleg de paisatge diferenciarà el territori en unitats de paisatge que són els àmbits estructurals, funcionalment i visualment coherents sobre els quals pot recaure un règim diferenciat de protecció, gestió i ordenació.

2. A partir del catàleg de paisatge del territori s'incorporaran al Pla les directrius de paisatge que precisaran normativament les propostes d'objectius de qualitat paisatgística.

3. Les directrius de paisatge comportaran regulacions addicionals dels processos de transformació del sòl i edificació considerats en aquestes normes i podran introduir, si cal, ajustaments i variacions a les disposicions establertes inicialment pel Pla, per tal d'adequar-les als diferents caràcters de les unitats establertes pel catàleg. En especial, la incorporació de les directrius de paisatge podrà comportar la delimitació d'àrees de sòl que no admeten cap tipus d'edificació per motius de paisatge.

4. La formalització articulada de les directrius de paisatge en el Pla determinarà, d'acord amb l'article 12 de la Llei de protecció, gestió i ordenació del paisatge, els supòsits en els quals les directrius són d'aplicació directa, els supòsits en els quals són d'incorporació obligatòria quan es produeixi la modificació o la revisió del Pla d'ordenació urbanística municipal i els supòsits en els quals les actuacions requereixen un informe preceptiu de l'òrgan competent en matèria de paisatge.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera

Condicions que han de complir les edificacions aïllades en absència de directrius de paisatge

En absència de directrius de paisatge, les edificacions aïllades compliran les condicions que s'estableixen en aquesta disposició, les quals seran d'obligat compliment de manera indefinida en aquells aspectes en què les directrius no estableixin una regulació alternativa.

a) Implantació.

Atès que una adequada implantació contribueix significativament a la integració paisatgística, s'avaluaran diverses alternatives d'emplaçament i se seleccionarà la més adient amb relació al paisatge.

b) Perfil territorial.

Es preservaran les línies del relleu que defineixen els perfils panoràmics i s'evitarà la localització d'activitats sobre els punts prominents, els careners i les cotes més altes del territori, on la projecció de la silueta de l'edificació en la línia d'horitzó modifiqui el perfil natural perceptible del paisatge.

c) Proporció.

Les implantacions han de ser proporcionades a la dimensió i escala del paisatge, de manera que s'evitin o es fraccionin aquelles que per la seva grandària constitueixen una presència impròpia i desproporcionada.

d) Pendent.

En totes les intervencions s'evitarà ocupar els terrenys amb major pendent. Quan siguin necessaris anivellaments, es procurarà evitar l'apa-

riació de murs de contenció de terres, i se salvaran els desnivells amb desmuntats o talussos amb pendents que permetin la revegetació. Per tal de minimitzar l'impacte visual, les edificacions s'esglaonaran o es descomposaran en diversos elements simples articulats, evitant la creació de grans plataformes horitzontals que acumulin en els seus extrems importants diferències de cota entre el terreny natural i el modificat.

e) Parcel·la.

La correcta inserció en el medi rural de qualsevol implantació requereix que una proporció mínima del 70% de la parcel·la on s'ubica mantingui el caràcter d'espai rural no artificialitzat que ha d'actuar de coixí amb l'entorn no transformat, tot i que s'admeten les actuacions necessàries per donar un correcte tractament als límits de la implantació.

f) Distàncies.

Les edificacions se separaran com a mínim 100 m de les lleres dels rius, rieres i barrancs. Així mateix, se separaran dels marges de les infraestructures lineals de comunicació, un mínim de 50 m de les vies locals, 100 de les generals i 150 de les autopistes, autovies i vies convencionals amb doble calçada. La distància de separació a vies fèrries serà de 100 m. Aquestes distàncies, que es consideren com els mínims desitjables, es podran disminuir justificadament en aquells casos d'edificacions agràries de necessària ubicació en una parcel·la, en què la configuració del territori les faci inabastables.

g) Tractament exterior.

Serà obligatori el tractament com a façana de tots els paraments exteriors de les edificacions sigui quina sigui la seva finalitat i com a materials d'acabament només s'utilitzaran aquells que presentin colors i textures que harmonitzin amb el caràcter del paisatge i no introdueixin contrastos estranys en la seva imatge dominant.

f) Arbrat.

Es recomana la utilització d'arbrat per tal de facilitar la integració paisatgística de l'edificació.

Segona

Tanques

En tant el Pla no hagi incorporat les directrius de paisatge derivades de l'aprovació del catàleg de paisatge, d'acord amb el que disposa la Llei de protecció, gestió i ordenació del paisatge, i en tot cas en allò que no sigui regulat de manera més específica per les esmentades directrius, les tanques de finca, parcel·la o recinte dins l'àmbit dels espais oberts compliran les condicions que s'estableixen en aquest article per tal que els pugui ser atorgada la llicència preceptiva a què obliga l'article 179 del Text refós de la Llei d'urbanisme de Catalunya (Decret legislatiu 1/2005).

a) La construcció de tanques en els espais oberts ha de limitar-se a aquells casos en què siguin imprescindibles en funció de l'ús i les circumstàncies del lloc. El Pla recomana, quan sigui funcionalment possible, la utilització d'altres sistemes que la tanca per a l'assenyalament del límit de la propietat o de l'àmbit de l'activitat.

b) Amb les excepcions de l'apartat j) no s'admetran tanques d'obra, llevat dels murs de pedra seca d'alçada no superior a 90 cm.

c) Les tanques podran ser de vegetal viu o de materials que permetin la transparència en tota la seva alçada.

d) Les tanques transparents podran complementar-se amb vegetals propis de l'entorn per aconseguir el grau d'opacitat que es desitgi.

e) Les tanques tindran un tractament regular i homogeni en tota la seva longitud.

f) Els materials manufacturats utilitzats en les tanques tindran colors discrets per tal que s'integrin bé en el fons cromàtic del lloc.

g) Sempre que no sigui incompatible amb l'activitat que motivi la necessitat de tanques, aquestes permetran el pas de la petita fauna terrestre pròpia del lloc.

h) Les tanques d'obra existents i les que preveu l'apartat i) es tractaran amb superposicions de vegetal viu per tal de millorar la seva integració en el paisatge.

i) Només s'admetran tanques d'obra opaques en general en aquelles parcel·les on, per motius de seguretat, calgui garantir la impossibilitat d'accés o de vistes i no existeixin altres fórmules de tancament que puguin garantir-ho.

Aquestes condicions seran d'obligat compliment sense perjudici de les determinacions més restrictives o més específiques que continguin els plans d'ordenació urbanística que no siguin contradictòries.

Tercera

Informe de l'òrgan competent en matèria de paisatge

1. D'acord amb el que disposa la transitòria primera de la Llei de protecció, gestió i ordenació del paisatge, en absència de directrius del paisatge, l'informe d'impacte i integració paisatgística que ha d'emetre l'òrgan competent en matèria de paisatge serà preceptiu en els casos següents:

a) Projectes d'actuacions específiques d'interès públic en sòl no urbanitzable als quals fa referència l'apartat 4 de l'article 47 del Text refós de la Llei d'urbanisme (Decret legislatiu 1/2005).

b) Projectes de construccions i dependències pròpies d'una activitat agrícola, ramadera, d'explotació de recursos naturals o, en general, rústica i les destinades a habitatge familiar o a allotjament de treballadors temporers a què fan referència els apartats 6.a) i 6.b) de l'article 47 del Text refós de la Llei d'urbanisme (Decret legislatiu 1/2005) quan superin algun dels paràmetres següents:

Ocupació en planta 500 m²

Sostre 1.000 m²

Alçada total 10 m

c) Plans especials urbanístics per a la ubicació de construccions de nova planta destinades a activitats de turisme rural o de càmping a què fa referència l'apartat 6.e) de l'article 47 del Text refós de la Llei d'urbanisme (Decret legislatiu 1/2005).

d) Edificacions de qualsevol tipus en sòls urbans i urbanitzables que hagin de romandre aïllades de manera indefinida, o ubicades en punts molt visibles, i per les seves dimensions hagin de tenir una presència acusada en el paisatge. L'informe serà preceptiu quan, a més de la ubicació especialment visible, la construcció superi algun dels paràmetres establerts a l'apartat b).

e) Canvis de paisatge rural motivats per concentracions parcel·làries que afecten un àmbit de més de 100 ha.

f) Nous traçats de camins rurals, i les variacions de traçat dels existents, de més de 1.000 metres de longitud.

g) Tanques de finques, parcel·les o àmbits d'activitats de més de 1.000 metres de longitud.

h) Totes les construccions visibles que se situïn en les proximitats dels penya-segats, de les riberes fluvials i de les làmines d'aigua de llacs o embassaments.

2. A més dels casos previstos en aquesta norma, l'òrgan que hagi d'atorgar la llicència podrà demanar un informe d'impacte i integració paisatgística en aquells casos en què ho consideri convenient.

3. Tots els projectes que s'hagin de sotmetre a l'informe d'impacte i integració paisatgística incorporaran l'estudi d'impacte i integració paisatgística a què fa referència l'article 6.4.

(06.276.249)

EDICTE

de 3 d'octubre de 2006, sobre un acord de la Comissió Territorial d'Urbanisme de les Terres de l'Ebre referent al municipi de Garcia.

La Comissió Territorial d'Urbanisme de les Terres de l'Ebre, en la sessió de 15 de maig de 2006, va adoptar l'acord següent:

Exp.: 2005/020053/E

Modificació puntual de les NSP, unitat d'actuació núm. 1 "Camí Nou" i "Fossar del Cid", al terme municipal de Garcia

Per tot l'exposat, vista la proposta de la Ponència Tècnica la Comissió Territorial d'Urbanisme de les Terres de l'Ebre acorda:

—1 Aprovar definitivament la modificació puntual de les Normes subsidiàries de planejament, unitat d'actuació núm. 1 Camí Nou i Fossar del Cid, promoguda i tramesa per l'Ajuntament.

—2 Publicar aquest acord i les normes urbanístiques corresponents, al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, a l'efecte de la seva executivitat immediata, tal com indica l'article 100 del Decret legislatiu 1/2005, de 26 de juliol, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, la Llei 2/2002, de 14 de març, d'urbanisme. L'expedient restarà, per a la consulta i la informació que preveu l'article 101 de la Llei esmentada, al Servei Territorial d'Urbanisme de les Terres de l'Ebre, al carrer Nou del Vall, 10-12, de Tortosa.

—3 Comunicar-ho a l'Ajuntament.

Contra l'acord anterior, que no posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs d'alçada, de conformitat amb el que preveuen els articles 107.1, 114 i 115 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, modificada per la Llei 4/1999, de 13 de gener, davant el conseller de Política Territorial i Obres Públiques, en el termini d'un mes a comptar des de l'endemà de la publicació d'aquest Edicte al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*. El

recurs s'entendrà desestimat si passen tres mesos sense que s'hagi dictat i notificat la resolució expressa i quedarà aleshores oberta la via contenciosa administrativa.

Tortosa, 3 d'octubre de 2006

JOSEP PAGÈS I MASSÓ

Secretari de la Comissió Territorial d'Urbanisme de les Terres de l'Ebre